

The Voice of Canadian Slovenians

Glasilo

kanadskih Slovencev

Leto 14 - številka 5 - september / oktober 2010

Uvodne besede

Jesen je čas za pospravilo poljskih pridelkov. Mestnemu človeku, ki je že skoraj izgubil stik z naravo, to ne pomeni veliko, saj lahko sveže sadje in zelenjavo dobi skozi vse leto v trgovini. Včasih pa ni bilo tako. Od uspešne letine je zaviselo preživetje, tako kmetov, kot mestnih ljudi, ki so si nabavljali ozimnice direktno od kmetov. Dobra letina – veliko jabolk, krompirja, repe, zelja, pese in korenja, pa pšenice, koruze, ajde in drugih žitaric – je pomenila preživetje za ljudi in za domače živali, ki so našim davnim prednikom bile edini vir mesa. Jesenski praznik ZAHVALNI DAN nas spominja na hvaležnost, ki so jo ljudje čutili ob dobri letini, in spoštovanje do poljskih pridelkov. Obilica grozdja na jesen je pomenila veliko vina, ki so ga naši predniki nadvse spoštovali in slavili. Po trgatvi je v vinskih goricah, posejanih s hramčki in zidanicami, dišalo vse tja do sv. Martina, ki je, kot so rekli, mošt spremenil v vino.

Vinsko trgatvev Slovenci v Kanadi doživljamo bolj simbolično, vsaj tam, kjer društva še po stari slovenski navadi pripravijo posebno veselico. V južnem Ontariu imamo tudi priložnost, da obiščemo slovenske vinogradnike, ki jih je kar nekaj po niagarski okolici. Včasih je bila med našimi ljudmi v mestih navada, da so hodili k slovenskim vinogradnikom po grozdje in sami doma delali vino; v zadnjih časih je teh vse manj. Zato pa nam misli pogosto poromajo v tiste davne čase, ko so kmetje polnili svoje sode z doma pridelanim vinom. Po veličini pridelka sta se merila tudi čast in ugled hiše.

Spomine na kmečko idilo v domovini so nam letošnjo jesen zasenčile slabe novice iz Slovenije: gradbeno podjetje Vegrad je tik pred stečajem, delavci pa so za svoje preživetje odvisni od paketov Rdečega križa in Karitasa; zaradi kriznih ukrepov je vsevečje nezadovoljstvo med delavci, ki so napovedali največjo stavko v zadnjih dvajsetih letih, če bodo njihove pravice okrnjene; nedavne poplave, ki so povzročile po prvih ocenah okoli 50 milijonov evrov škode, so zaskrbljujoče.

Tudi ob takih slabih novicah Slovenci v Kanadi čutimo solidarnost z narodom v domovini, ki je kljub gospodarski krizi in naravnim katastrofam ostal optimističen. Zaupanje v prihodnost in hrepenenje po domovini, kjer bi bili sami svoji gospodarji, je Slovincem v vseh časih dajalo smernice za prihodnost, klenost in trdoživost, pa seveda trdno voljo, da gredo v korak z velikimi, mnogo močnejšimi narodi in da na ta način potrjujejo ugled Slovenije v svetu.

GLASILO

Osrednja revija za Slovence v Kanadi / Main publication for Slovenians in Canada

IZDAJA - VSKO - Vseslovenski kulturni odbor
PUBLISHED By - ASCC - All Slovenian Cultural Committee

NASLOV / ADDRESS

GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV:
770 Browns Line, Toronto, ON M8W 3W2
Tel: 416-259-1430

ODGOVORNA UREDNICA / CHIEF EDITOR:

Cvetka Kocjančič
e-mail: CvetkaKocjancic@theslovenian.com

UREDNICA / EDITOR:

Milena Soršak
e-mail: MilenaSorsak@theslovenian.com

IZVRŠNI UREDNIK / PRODUCTION EDITOR:

Frank Brence
e-mail: FrankBrence@theslovenian.com

ADMINISTRACIJA / ADMINISTRATION:

Sandra Komavli
e-mail: SandraKomavli@theslovenian.com

MARKETING:

Florian Markun
e-mail: FlorianMarkun@theslovenian.com

LEKTOR ZA ANGLEŠČINO / ENGLISH EDITOR:

Richard Vukšinič

DOPISNIKI IN OSTALI SODELAVCI / WRITERS AND OTHER MEMBERS OF THE PRODUCTION TEAM

Anica Resnik, dr. France Habjan, Silva Plut, dr. Anne Urbančič,
Frank Novak, Martin Polanič, Miro Koršič,
Ciril Soršak, Marjan Kolarič

SPLETNA STRAN / WEB PAGE:

www.theslovenian.com

LETNA NAROČNINA - YEARLY SUBSCRIPTION

Kanada - Canada \$30.00, ZDA - USA \$35.00,
Evropa - Europe \$45.00

Uredništvo si prizadeva, a ne sprejema odgovornosti za točnost podatkov. Besedila ne odražajo vedno stališča uredništva.

The editors are making a reasonable effort to provide accurate information, but they assume no liability for the errors or omissions of the writers. Articles do not necessarily reflect the opinion of the editors.

Vsebina

- 2 Uvodne besede
- 4 Radijski piknik 2010
- 5 Obisk KSZD V Montrealu in Winnipegu
- 6 The CSHS display at the Legislative Building
- 7 Miss SH&AC
- 8 Obisk pevskega zbora Večerni zvon iz Toronta pri rojakih v Montrealu
- 9 Tekmovanje v balinanju
- 10 FIFA World Cup 2010
- 14 Vezi med Kanado, Tepanjem in občino Slovenske Konjice vse trdnejše
- 15 Tudi učitelji se morajo učiti
- 17 Rev. Ivan Dobršek SDB
- 18 Darinka Ferletič
- 18 Jože Jaklič
- 20 Niagara button boxers
- 23 Nekoč je bilo drugače
- 26 Potica challenge
- 28 Poplave v Sloveniji
- 29 Novice
- 31 Stari Ata Science Says: Keep Calm With Kamilice. They Can Cure Everything!
- 33 Slovenija Tour 2010: »A DANCE TO REMEMBER«
- 36 Podoba slovenskih skupnosti zunaj meja Slovenije
- 38 Accompaniments for a New Life
- 42 Spored prireditev

Buče so eden najbolj priljubljenih poljskih pridelkov v Ameriki. Tu so domorodne in so postale simbol Zahvalnega dne, ko mora biti za posladek tradicionalne praznične večerje na mizi bučna pita. Buče so tudi simbol Halloweena: izrezane v obliki grotesknega obraza, z znotraj prižgano lučjo naznanjajo našemljencem, da jih hiša pričakuje.

Radijski piknik 2010

Vseslovenski kulturni odbor iz Toronta je v sodelovanju z društvom Sava v Kitchenerju v njihovem društvenem domu letos organiziral sedaj že tradicionalni radijski piknik. Vreme ta dan ni bilo naklonjeno, saj so vremenoslovci že vnaprej napovedali padavine. Oblačno in deževno vreme je odvrnilo marsikoga, ki bi se v podporo slovenski radijski oddaji udeležil tega piknika, in to predvsem zaradi bojazni, da v društvenem domu ne bo prostora za vse. In res je bila dvorana do zadnjega kotička napolnjena.

Simon Pribac

Obiskovalci so se povečini zbrali že pred kosilom. Popoldanski program, ki ga je odlično vodil Simon Pribac, napovedovalec mladinskega programa v radijski oddaji Glas kanadskih Slovencev, se je začel s kratkim nagovorom predsednika VSKO Marjana Kolariča in podpredsednice Marije Prilesnik.

Simon je navzočim orisal delo radijske

ekipe in se zahvalil vsem Slovincem, ki to slovensko oddajo podpirajo. Poudaril je, da vse delo za pripravo in izvedbo te radijske oddaje temelji na prostovoljnem, neplačanem delu posameznikov.

V tem delu programa, ki je bil posnet in pozneje predvajan v radijski oddaji Glas kanadskih Slovencev, smo slišali tudi intervju s predstavnikom ansambla Murski val, ki je ta dan poskrbel za dobro slovensko glasbo. Kot poseben gost radijskega piknika pa je bil slovenski maratonski plavalec svetovnega slovesa Martin Strel, ki se je ravno tisti čas nahajal v Torontu in je bil zelo vesel priložnosti, da se je srečal s kanadskimi Slovenci. Navzočim je povedal mnogo zanimivega o svojem zadnjem podvigu, ko je preplaval reko Amazonko, o katerem je bil posnet tudi film Big River Man, ki je ravno ta čas izšel tudi na zgoščenki.

Društvo Sava je za obiskovalce piknika pripravilo odlično hrano, tudi domačega peciva ni manjkalo in ob prijetni glasbi so se vsi odlično počutili, tudi če je zunaj ves popoldan padal dež.

OBVESTILO

Kanadski slovenski kongres bo imel svoj letni občni zbor ob 3h popoldne 7. novembra 2010 v prostorih župnije Brezmadežne

Na dnevnem redu bo govora o splošni slovenski problematiki v celotnem slovenskem prostoru.

Obisk KSZD V Montrealu in Winnipegu

Jožica Vegelj

Kanadsko slovensko zgodovinsko društvo obišče vsako leto vsaj dve oddaljeni slovenski skupnosti. Društvu ali organizaciji predstavi program o zbiranju in ohranjanju arhivskega gradiva ter nazorno prikaže snemanje govorne zgodovine. Letos sta bili na vrsti slovenski skupnosti v Montrealu in Winnipegu.

V Montrealu, ki smo ga obiskali 5. in 6. junija, je bilo zelo uspešno snemanje govorne zgodovine, ki je potekalo v soboto. V nedeljo

Dr. Anne Urbančič in g. Vlado Urbanc v Montrealu

bi predstavili program »Kdo smo« na Prekmurskem letovišču, ki pa je zaradi deževnega in mrzlega dne odpadel.

Obisk v Winnipegu je bil dogovorjen za 14. in 15. avgusta. Slovenska skupnost v Winnipegu nam je bila manj znana, zato smo zaskrbljeno pričakovali, kakšen bo odziv. Čakalo pa nas je veliko presenečenje. Po toplem sprejemu je bil na sporedu obširen program.

Pričeli smo s predavanjem, ki se je zavleklo na več kot 3 ure, saj je skupina aktivno sodelovala in se zanimala za vsako malenkost. Odhiteti je bilo treba na prireditve »Folklorama«, kjer Slovenci v svojem paviljonu gostijo občinstvo s svojimi prireditvami in slovenskimi dobrotami ves teden. Tu smo spoznali, kako uspešno in

složno delujejo Slovenci.

Že v vhodu je bila bogata razstava najrazličnejših slovenskih izdelkov. Paviljon, ki sprejme kakšnih 400 ljudi, je bil polno zaseden. Za razvedrilo so nastopale folklorne skupine, ne ena ali dve, temveč kar štiri, pevski zbor in orkester. Kar je bilo predvsem občudovanja vredno, je bila navdušena mladina, ki je nastopala, stregla gostom in pomagala povsod, kjer je bilo treba.

Še več presenečenja pa je bilo naslednji dan, v nedeljo. Udeležili smo se sv. maše v slovenski cerkvi Lurške Matere Božje, kjer je bilo bogoslužje delno v slovenskem, večina pa v angleškem jeziku, petje pa izključno slovensko. Tudi tu je sodelovala mladina pri pevskem zboru in bogoslužju. Po maši je bilo srečanje v cerkveni dvorani, ki so se ga udeležili menda kar vsi navzoči farani. Zanimanje za arhivsko gradivo je bilo tolikšno, da smo morali ponoviti sobotni program. Posamezniki se že resno ukvarjajo z zbiranjem arhivskega gradiva in snemajo govorno zgodovino. Tudi na svoje arhivske prostore že mislijo. V pogovorih smo zvedeli, da imajo tudi slovensko radijsko uro in poučevanje maternega jezika.

Spet je bilo treba končati, če smo si hoteli ogledati še dvorano in ozemlje v predmestju, kjer imajo poletne zabave in srečanja. Kljub dežju in mrzlemu vetru smo si ogledali tudi ta obširen (16 akrov) prostor z dvorano in ločeno zgradbo s kuhinjo in shrambo.

Presenečeni nad vsem, kar smo videli, smo vprašali našega gostitelja Bryena Lebarja, koliko Slovencev vendar živi tu,

da zmorejo toliko vsega, na kar nam je odgovoril, da okrog 750 ljudi (ne družin).

Kako zmore razmeroma maloštevilna slovenska skupnost delovati tako uspešno? Odgovor nam je dal gospod Bryen Lebar, učitelj, zgodovinar, voditelj, pokončen in zaveden Slovenec, ki se s ponosom zaveda svojih korenin in neutrudno dela, da vse to ohrani za naše potomce. Bryen pravi, da vsi delajo skupaj kot ena družina in le on bi lahko imenoval številne sodelavce, ki skupaj delajo za slovensko skupnost, se med seboj posvetujejo, upoštevajo izkušnje starejših in k vsakemu delu povabijo tudi mlade. Nadvse občudovanja vredno je dejstvo, kako je druga generacija Slovencev, rojenih v Kanadi, premostila vse težave, si pridobila številne sodelavce, ki niso slovenskega porekla, in skupno ohranja slovensko kulturo.

Ko sva z gđc. Mary Rozmanc potovali domov, naju je spremljal topel občutek, da Slovenci v Kanadi ne bodo nikoli pozabljeni.

*Od zadaj: Bryen Lebar
Od leve: Matt Sobočan, Alfonz Končan, Gwen
Jacques, Mary Sobočan in Jožica Vegelj
Slikano v Winnipegu leta 2010*

The CSHS display at the Legislative Building

Anne Urbančič

The CSHS display at the Legislative Building is now up (in the west wing of the Legislative Buildings). Until March, it will be part of the regular tours of the Building (given daily from 10 to 4:30, every half hour). The tours are free, so we hope many people will have a chance to see it. Do go down and view it for yourself as well, and invite other Slovenian Canadians to drop by.

We are one of only 9 community groups on display. Our theme is Threads that Bind the Community Together, and we show various accessories for the Narodna noša (but not the whole costume). The Program coordinator told us that there were more than twice the number of applications from all over Ontario, so I am thrilled we were chosen.

Dorothy Lenarčič and I enjoyed setting the display up. We also thank Jožica Vegelj, the president of CSHS, for her help.

*Anne Urbančič and Dorothy Lenarčič
by the CSHS display*

Miss SH&AC

By Madeline Dimperio

Every September, family and friends gather at the Slovenian Hunters and Anglers club to celebrate Oktoberfest. At this event, members and visitors collectively vote for a young girl to help represent the club throughout the following year. They give her the title of “Miss SH&AC.” Years ago, the official title was “Miss Oktoberfest 2009”, so, in a way, both titles are still used interchangeably.

Last year, I, Madeline Dimperio, had the privilege of winning the title of “Miss Oktoberfest 2009.” Being Miss Oktoberfest was a great experience – I met a lot of interesting people and my relationship with the Slovenian community grew stronger. My favourite part of the experience was having the photo shoot done for the Lovski vestnik. A photographer came to my house and we spent the afternoon taking snapshots and having a good time.

As Miss Oktoberfest, you are responsible for contributing one article about yourself to the magazine. I wrote an article about moving out and starting school – a topic I thought many young Slovenians could relate to. There were very few guidelines when it came to writing the article – winners of Miss Oktoberfest could write about anything they’d like as long as it was applicable to them. This freedom enables the winner to show the Slovenian community what they’re all about.

Overall, I’d say the experience alone is more than worth-while. Girls who are of age and willing to make the commitment should consider running next year. Each candidate receives an entry-prize, which over the past couple of years has been a silver bracelet. The winner receives five-hundred dollars at the end of the term, and an experience she will treasure for a lifetime.

This year’s Miss Oktoberfest winner is 16

Madeline Dimperio and Emma Margutsch

year old Emma Margutsch. It was a close race, but Emma’s speech and friendliness to the crowd enabled her to come through as the winner. It was a long day for the candidates that included doing speeches and selling raffle tickets. When Emma won, she felt a sense of pride and accomplishment; she knew her competition was strong and when she was announced as the winner she was overwhelmed with happiness. Emma ran for Miss Oktoberfest because she wants to be a known representative in the Slovenian community.

When it comes to community involvement, Emma is a role model for her peers. Currently she is the head server at the Holiday Gardens Slovenian Country club, as well as an event organizer. She has also contributed articles to the Lovski vestnik and has written articles for this magazine as well. Emma hopes to take on more responsibility with the Miss Oktoberfest title in hopes that her peers will follow in her footsteps.

“Being involved with something is just that, something. It really doesn’t mean anything, but being involved with something that you love and are passionate about is so much more.”- Emma Margutsch

Obisk pevskega zbora Večerni zvon iz Toronta pri rojakih v Montrealu

Matija Lebar

Po nekaj mimogredočih pogovorih z našim administracijskim vodjem Joeom Hozjanom so nas montrealški prireditelji tamkajšnjega Slovenskega dneva na njihovem letovišču povabili v goste.

Takoj smo se med seboj dogovorili, da bomo najeli avtobus in tako bolj brezskrbno potovali, obenem pa priložnost izkoristili za oddih od vsakdanjih naporov. Pevcem so se pridružile žene in možje, nekaj preostalih mest na avtobusu pa so do zadnjega sedeža napolnili prijatelji.

V soboto zjutraj smo se srečali pri Mariji Brezmadežni in že ob 6h zjutraj krenili na pot.

Družba je bila enkratna, razpoloženje odlično, mnogo dobrih, starih in novih vicov in še nekaj lepih domačih pesmi, tako, da je pot skoraj prehitro minila.

V Montrealu smo imeli skupno kosilo v azijski restavraciji, potem pa smo se nastanili

v hotelu in vsak po svoje preživeli konec dneva. V nedeljo zjutraj smo se po zajtrku zbrali in se skupno odpeljali na »prekmursko farmo«.

Prekmurski rojaki so nas lepo sprejeli in na nas vse naredili nepozaben vtis. Letovišče je veliko in zelo lepo urejeno. Vidi se, da je organizacija v dobrih rokah.

Program se je začel z mašo, ki jo je daroval gospod Franc Letonja, mnogim nam še znani duhovnik iz Toronta. Po maši smo se okrepčali z odličnim kosilom in dobro pijačo.

Po kosilu smo imeli nekaj časa za srečanje z našimi rojaki in prijatelji iz Prekmurja. Nekaterih že nisem videl čez petdeset let. Na žalost je bilo premalo časa za pogovor, a bilo je vseeno lepo.

Uradni del programa se je začel s pozdravom g. Franca Letonja. Sledile so himne, ki jih je zapel cerkveni pevski zbor iz Montreala. Nato nas je nagovoril naš veleposlanik iz Ottawe g. Tomaž Kunstelj. Ko sem gledal okrog sebe, sem opazil poznane obraze mladih otrok v narodnih nošah in nekatere njihove starše in sprevidel, da so to člani torontske folklorne skupine »Nageljčki«, ki so tudi bili povabljeni za nastop na tej prireditvi. Leti so nastopili prvi. Nastop Nageljčkov je bil zelo dobro pripravljen. Otroci so res pestro in pogumno nastopili.

Lepo je videti našo mladino v nošah in še bolj lepo zato, ker so bili videti ponosni. Zanimivo mi je, da je v Torontu začel delovati s folkloro Ciril Soršak, ki je osnoval folklorno skupino »Nagelj« pred 50-imi leti kot mlad imigrant in sedaj tu, v Montrealu, po tolikih letih vidim nastop mladih folkloristov, ki jih vodi njegova hčerka. Dober trud se nikoli ne zgubi!

Potem nas je nagovoril slavnostni govornik g. Jože Zupančič.

Naslednja je nastopila montrealska plesna skupina »Marjetice«. Tudi oni so se dobro odrezali. Vidi se, da imajo dobro vzgojo v plesanju.

Končno smo nastopili mi. Zapeli smo nekaj naših prekmurskih viž in še rusko tradicionalno pesem »Večerni Zvon«, po kateri je tudi imenovano naše prekmursko

društvo. Po nastopu so nas navzoči nagradili z navdušenim in dolgim aplavzom, da lahko rečem, da še takega nismo doživeli nikjer doslej.

V naslednji točki je nastopila folklorna skupina »Nagelj ml.« iz Toronta. Tudi oni so se izkazali in dokazali, da so pripravljeni za vsak poziv.

Po programu se je začel ples, za katerega je poskrbel domači ansambel iz Montreala. Na žalost nisem ujel imena. Igrali so raznovrstno muziko in tudi nekaj starih prekmurskih plesov, ki jih je redko slišati kje drugje.

Po programu smo se še nekaj časa zadržali z našimi gostitelji, a prehitro smo morali na avtobus in na pot nazaj v Toronto.

Bilo je res lepo doživetje za nas vse.

Tekmovanje v balinanju

Milena Soršak

Na Slovenskem letovišču pri Boltonu je 28. avgusta potekalo vsakoletno, sedaj že tradicionalno tekmovanje v balinanju. Prijavilo se je kar 48 igralcev, ki so bili z vlačanjem imenskih listkov razdeljeni v 12 timov. Tekmovanje je odlično vodil Stan Ulčar, ki je za to priliko pripravil tabelo, na kateri so bili pregledno podani rezultati vsake igre. Največ točk so si pridobili Marko Bratovž, Nancy Podobnik, John Flegar in Ernie Grzinčič in se tako zapisali na trofejo kot letošnji zmagovalci.

Družina Svetina vsako leto poskrbi za pico, kar nekaj drugih prostovoljcev pa za pecivo in osvežilne pijače, kar pripomore k še večjemu zadovoljstvu

igralcev in gledalcev, ki jih to leto ni bilo malo, saj je bilo vreme kot nalašč za tako prireditev. Finančni prispevki gredo v dobrobit Viktorije, ki je zaradi telesnih omejitev potrebna posebne pomoči. Tako balinarski turnir na Slovenskem letovišču ni samo srečanje ljubiteljev balinanja, ampak je obenem tudi pomembna in posnemanja vredna humanitarna akcija.

FIFA World Cup 2010

Martin Podobnik

Every four years the world patiently awaits a phenomenon which is also best known as the FIFA World Cup of soccer. For some of us, it is just a sport, for others, it becomes a passion or art in motion. Hence, this year marked a special year for Slovenian soccer supporters as it provided a unique opportunity to celebrate not only the game itself, but also Slovenia's success in qualifying into the prestigious World Cup for a second time since achieving Independence as a nation in 1991.

This past June not only marked an important month for the support of team Slovenija in the World Cup, but also for our Slovenian heritage right here within Canada. Prior to the World Cup, a first ever Slovenian Youth Day, organized by SSC (Slovenian Sports Club) president Jani Pušič, helped to

kick off the festivities which were about to unfold. The day's events included singing by Novi Rod, dancing by Mladi Glas, and a soccer game that involved the Toronto Slovenija soccer team vs. the alumni players. The day turned out to be a great success and one that we will all remember for years to come as it inspired the youth to look forward to participating in clubs in the near future with the utmost enthusiasm. This became obvious to me in the words of Erwin Banfi, a long time member of the SSC, "this day was so special for me personally, especially after talking with my son on the drive home and hearing him telling me that he wants to play for the Toronto Slovenija soccer team when he gets older." There were countless stories like his and that made the day such a success. Furthermore, to highlight and commemorate

the day's events, a short video was produced by Sarah Pušič Larsen, which can also be seen on YouTube. To say the least, the day's events were an inspiration to what was about to unveil the following week.

While attending a friend's family party in Georgetown, Ontario, which took place just weeks before the start of the World Cup, I met with close friends Jani Pušič and Rob Zunič and we discussed our thoughts about the upcoming tournament. After a lengthy discussion, we mutually agreed upon selecting the Slovenian Centre at 739 Brown's Line as the primary venue for whenever Slovenia would play a game during the World Cup. After all, what better place than where Slovenians living in Canada could eat, pray, sing, laugh, drink, and talk, all within one cultural centre. Now the rest was up to us. To introduce myself, my name is Martin Podobnik. I come from a family of six. My father, known to the Slovenian community as Tone (Anton by some), was born into a large family in Rakek, Slovenija. My mother, known as Dragica (or Karla by some) immigrated from Dolga Poljana, Slovenija, situated near the Vipava region in Primorska. My eldest brother is Tom, and then there is my sister Miriam and my youngest brother Paul. Like most first, second, or even third generation Slovenians living in Canada, many of us know what it is like, to be a part of the beautiful Slovenian community right here in the Greater Toronto Area. Thus, we are left with no choice, but to thrive in our heritage in any way possible. This is why on Sunday June 13th it would almost seem inevitable to hold a rally of Slovenian sports enthusiasts and soccer supporters at the Church Hall (dvorana), on Brown's Line in the early hours of the morning.

As I watched the cars roll in to the parking lot on that early, hot Sunday morning, the excitement and passion started to build. Fans of all ages arrived from all over to support team Slovenija, with their Slovenian flags, positive energy, and their paraphernalia. Some drove from as far as Montreal and Cleveland, Ohio. Our good friends from Cleveland, best known as the “twins” (Frank and Tony Smuk) were among the first to arrive with their baritone and harmonika in hand playing some traditional Slovenian music that we all love to hear as early as 6 am on a Sunday morning. Many did not know that they made the trip to be with us after attending a wedding on the Saturday night prior to the soccer match. Louis Mavec (with the band Murski Val) also accompanied them while welcoming the fans at the front doors of the dvorana. Food and beverages were also provided with the help of Rozika Nesich (and the Katoliška ženska liga) as well as Monika Mavec. Of course none of this would be possible without the blessings from Father Batič and Father Burja. At the end of the day, who would have guessed that nearly four hundred spectators would have arrived to witness a Slovenian first-ever world cup match victory on a large projection screen.

That's right, it was their FIRST EVER world cup win and it was something that few of us will ever forget. The first half was tight as both Slovenija and Algeria defended very well. However, something began to change later in the second half, as some of us began to chant and cheer for the 'Zmajčeki'. Ultimately, some of the media caught on to this and then there was the inevitable goal by Robert Koren in the dying minutes of the match that sealed the deal and the crowd in the Church Hall experienced a climactic joy that could only be felt by those who were there. The game ended with Slovenija winning 1-0 vs. Algeria. Words could not describe the way many of us felt that day, knowing that history was being made. The chants did not end there, as fans grabbed their flags and took their procession to the nearest street Brown's Line. Some fans even decided to polka on the street which was a reminder of how truly joyous the occasion was. Nevertheless, history had been made that day and it was truly spectacular to be a part of. In the days that followed, Slovenija had to prepare itself for a much bigger and stiffer competition - team U.S.A.

On Friday June 18, 2010 Slovenians packed the hall on Brown's Line once again with an impressive five-hundred strong to watch yet another world cup game that could determine or ensure their advancement to the second round of the tournament. Many even took the day off work to unite and offer support to their team and heritage. Once again, drinks and beverages were served with help from Krek's Slovenian Credit Union. Once the game started, the energy and excitement during the first half was surreal. It was like David vs. Goliath. No one could believe their eyes when Slovenija managed to score two goals in the first half against the

biggest nation to participate in the World Cup. Then came a series of mishaps in the second half that dampened the mood of everyone watching in the hall. For me personally, it felt as if someone had pushed a stick through my heart. The game ended with a 2-2 draw as fans left with a feeling of confusion and mixed emotions. Although they did manage to walk away with a tie, many of us fans knew that the following game vs. England would prove to be the most difficult of all.

On Wednesday June 23rd 2010, the defining moment for the 'Zmajčeki' was about to round up. A win or a tie would be enough to secure a position for Slovenija into the second round. Now, it was time for the defining moment to unravel. Nothing could prepare the nearly five-hundred supporters for what was to come about. Once the start whistle blew, there was a feeling of tension and silence throughout the hall. That did not seem to change much during the game as many of us were hoping for a miracle. During the second half, Father Burja held a mass in the Church next door to offer a blessing. Not knowing what the outcome would be, I decided to go to mass during the second half to thank God for all the good that transpired from the preceding days. It was a beautiful site to see that God was a priority among those who would not miss the game for anything. Seeing Mrs. Hočevar and Mrs. Milavec praying in the front pews was a strong reminder of what was most important in life. After all, there will always be wins and losses, but only our God will be with us always... our only constant in life. Seeing John Pušič with his family walk into the Church was perhaps the highlight of the tournament for me. It represented the bond and significance between Church and the family. My heart may

have skipped a few beats when they walked in, but when we arrived back in the hall, the game was coming to a close and Slovenija had lost to England 1-0. All was not lost though. The day after their loss, I received a phone call from Rob Zunič (who assisted me in organizing the event) and he told me that his son Dylan asked him: “ati, when are we going to watch Slovenija play soccer again?” He said, “I nearly had tears come down my face”. Regardless of the outcome... **Slovenija gre naprej!** Nonetheless, it was a cultural success, a short period of time when family and friends had come together to rejoice and be heard. It was a beautiful thing to see our community come together during the Slovenian Youth Day and those memorable three games of the World Cup, and hopefully this will continue.

In recognition of our support for our home country team Slovenija, an official Slovenian national soccer jersey, which was signed by the team, then framed, and given to us in appreciation, was presented to us at the Toronto SSC's (Toronto Slovenija Sports Club) recent annual Memorial picnic on October 3, 2010. Lisa Ferkul, who is also a member of the SSC, presented this gift as a thank you for supporting our team “back home” during the World Cup celebrations here on Brown's Line. Hence, on behalf of the Slovenian fans here in Toronto, I (along with Fr. Burja), accepted the gift with the understanding that it should be placed in it's rightful home... the 'dvorana'. For that, I would like to thank especially Mr. Dejan Zdovc (cousin of Mr. Tony Ferkul and Mr. Stan Ferkul), as well as the NZS (Nogometna Zveza Slovenija) for donating their priceless gift, which we will all cherish for many years to come. This will always serve as a

constant reminder of the reciprocating support Slovenians have for one another, whether it be locally, or even overseas.

Since the Slovenian Youth Day (on June 3, 2010) it has been a pleasure to see all of our community's involvement and support of one another. May this continue to grow even more. On that note, I want to thank the Slovenian Sports Club, the Katoliška ženska liga, the dance groups, Krek's Slovenian Credit Union, along with many others who have volunteered their time to make such events successful. Also, special thanks to Rob Zunič as well as Monika and Louis Mavec, and our famous twins from Cleveland, Tony and Frank Smuk. Not to mention the efforts and support of the priests, nuns and caretakers, whereby none of this would be possible without them.

So there you have it -- With the right attitude, faith, and positive energy, anything is possible. I look forward to seeing all of you once again in the near future. Gremo Slovenci! Don't forget, “**kdor ne skače, ni Slovenec!**”

Vezi med Kanado, Tepanjem in občino Slovenske Konjice vse trdnejše

Silvestra Brodnjak

Ljudski pevci iz Tepanja v občini Slovenske Konjice so v letu 2009 uspešno gostovali pri Slovencih v Kanadi. Bili so tudi gostje vsestranske kulturne delavke Marije Ahačič Pollak, dolgoletne urednice Radia Glas kanadskih Slovencev iz Toronta, zborovodkinje tamkajšnje pevske skupine Plamen in dirigentke Dam slovenske narodnozabavne glasbe, ki jih je obiskala junija letos na mednarodnem srečanju predstavnikov radijskih postaj v Tepanju in je njihovo gostovanje onstran luže nadvse pohvalila.

Avgust pa je bil mesec, ko so se v domovino vrnili na nekajtedenski dopust tudi nekateri izmed gostiteljev tepanjskih pevcev. Zbrali so se na Zlatem griču, sredi vinorodnih Škalc, si ogledali novo vinsko klet in obiskali kmečko družino enega redkih pletarjev, vinogradnika in žganjarja Štefana Kalška v Žičah. Na kmečkem turizmu Kukovič v Klokočovniku pa so v družbi konjiškega župana Mirana Gorinška naredili bilanco dogajanj od takrat, ko so se razšli na letališču v Torontu.

Junija letos se je družbi novinarjev iz različnih radijskih postaj v domovini in tujini na mednarodnem srečanju v Tepanju pridružila tudi Marija Ahačič Pollak, prav tako pa so vse z nastopom navdušile pevke Zlate jeseni iz Madžarske, s katerimi so tepanjski pevci navezali stike na gostovanju v Splitu in jim bodo v septembru vrnili obisk.

Za uvod so gostom iz Kanade zapeli njihovi prijatelji z »enoletnim stažem« Ljudski pevci Štefka Kovše, Milica Solar,

Miro Pastirk in Jož Fideršek (slednji je organizacijski »krivec« za mnoga dogajanja, ki bogatijo tepanjsko-konjiški kulturni utrip, ki ga čutijo tudi drugje po domovini in tujini).

Harmonikar Marjan Pučnik in župan Miran Gorinšek sta bila poleg tokrat odsotne citrarke Veronike Zajc glasbeno-govorniški del slovenske kulturniške odprave, ki so jo poimenovali Kanada expres.

Veseli bodo tudi njihovih drugih kanadskih gostiteljev, ki bodo kdajkoli prišli na obisk v svoje rodne kraje. Upajo, da bodo lahko naredili še veliko tovrstnih spominskih fotografij.

Da bo ohranjen spomin na prvo srečanje na slovenskih tleh, navajamo imena kanadskih prijateljev od desne proti levi: starejši gospod z brado Pinter Frank st., Di-Giacomo Albina, Di-Giacomo Tony, Washburn Albina, Jakob - Adelheid Hiedi, Jakob Marjan, v zadnji vrsti poleg pevcev Pinter Frank ml., otroka v prvi vrsti Pinter Rachel in Pinter Jacob.

Tudi učitelji se morajo učiti

Marinka Žumer

Zavod RS za šolstvo, Ministrstvo za šolstvo in šport RS in Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu vsaki dve leti v Sloveniji pripravijo Seminar za učitelje slovenskega jezika v slovenskih šolah v Kanadi in ZDA.

Tisti učitelji, ki smo se teh seminarjev udeležili, vedno znova ugotavljamo, da so za nas, ki v Kanadi in ZDA učimo slovenski jezik, neprecenljivi.

Vsakič znova me čudi dejstvo, da niti dva seminarja nista enaka, čeprav so vsebine in metode dela z učenci v osnovi vselej iste. Vendar je pristop vsakič drugačen, metode še bolj sodobne in zanimive. Vsak prihodnji seminar je nadgradnja prejšnjega in ob koncu smo vsi udeleženci polni pričakovanja, kaj bo prinesel prihodnji.

Skrb in ljubezen do vsakega izmed udeležencev in do skupine v celoti je mogoče čutiti ves čas pri vseh, ki so zadolženi za uspešen potek seminarja.

Ker morajo učitelji tudi sami poznati in imeti radi Slovenijo, seminar bogati spoznavanje Slovenije na izviren, tako dobro organiziran način, da bi Slovenijo morali tako doživeti vsi Slovenci, ki želijo bolje spoznati svojo domovino. Vodení ogledi naravnih lepot, muzejev in kulturnih znamenitosti so prava paša za oči in za dušo. Kajpak tudi brez slovenske kulinarike ne gre. Vse skupaj je bogastvo, ki kar kliče po tem, da bi ga posredovali svojim učencem in jih navdušili za jezik, kulturo in

zanimivosti te male, prelepe dežele.

Na letošnjem seminarju, ki se je začel v čudovito lepi Logarski dolini in nadaljeval v Ljubljani, sta me posebej prevzeli dve stvari.

Gospa Melita Steiner (iz Ministrstva), ki dobro pozna Mozirje, saj je tam doma, je v sodelovanju z Dragico Motik (Zavod za šolstvo) in Suzano Martinez (Urad Vlade), pripravila za vse udeležence delovno popoldne v obliki intervjujev z zanimivimi ljudmi iz Mozirja. To je bila čisto nova, nadvse zanimiva izkušnja za udeležence seminarja in prepričana sem, da tudi za tiste, ki smo jih obiskali in se z njimi pogovarjali o tem, kar delajo, kako živijo, kaj jih zanima. Ko smo na seminarju predstavili, kar smo doživeli, smo presenečeni ugotovili, da ni bilo niti enega pogovora, ki bi ne bil zanimiv, ki nam ne bi nekaj povedal. V nekaj urah smo zvedeli vse o Mozirskem gaju, o ljudeh, ki živijo tam, o njihovem pecivu in najboljših zemljah, o gostilni, kjer bodo gostje vedno prijazno sprejeti in dobro postreženi.

Lahko trdim, da smo se vsi po vrsti

zaljubili v Mozirje in ljudi, ki živijo tam. Predvsem nas je prijetno presenetila njihova gostoljubnost in odprtost, da so tako iskreno odprli vrata in srca ljudem, ki so jih prvič videli.

Poslušanje in udeležba na različnih dogodkih je le del seminarja. Drugi del, nič manj pomemben za učitelje, ki morajo znati s svojimi učenci pripraviti različne nastope in delavnice, je pa priprava zaključne prireditve na seminarju in glasila, ki je odsev dogajanja in občutkov na seminarju.

To še malo ni lahko delo. Skupina ljudi, ki se v glavnem ne pozna, saj so se mnogi srečali prvič, se mora uskladiti in se dela lotiti skupaj. Navajeni so delati samostojno, vsak ima svoj pogled na to, kako naj bi zaključna prireditev in glasilo izgledala. Pri tem je treba upoštevati, da so starostne razlike in izkušnje med udeleženci seminarja zelo velike. Ko pa je treba pripraviti zaključno prireditev in glasilo, se je treba prilagoditi in uskladiti. Razen tega morajo biti vsi sodelujoči enakovredno udeleženi. Vsak mora imeti možnost povedati svoje

mnenje na njemu lasten način, pa vendar tako, da iz vsega nastane mozaik, ki ga vsak rad pogleda.

Letošnji seminar je bil tudi v tem pogledu nadvse prijetno presenečenje. S sodelovanjem že od začetka ni bilo nobenih težav in vsak je vgradil svoj kamenček tja, kamor je sodil. Pri tem so se izjemno izkazali najmlajši udeleženci seminarja, sami še dijaki: Silvester Tekavčič iz Toronta, Karl Čadonič iz

Newmarketa in Kati Dolinar iz ZDA. Tako dobro so se ujeli s skupino, da sploh ni bilo čutiti razlik v letih. Bili so izredno delavni, izvirni in prijetni. Lahko rečem, da so bili prava osvežitev za vse in veliko upanje, da slovenščina pri tretji, četrti in naslednjih generacijah Slovencev na tem delu sveta še ne bo utihnila.

**Dom Lipa
Annual Bazaar
and Raffle**

**Sunday,
November 14, 2010
at Dom Lipa
52 Neilson Drive,
Etobicoke
1:00 to 4:00 p.m.**

**Raffle tickets
6 Tickets for \$10.00
3 Tickets for \$5.00
1 Ticket for \$1.00**

Rev. Ivan Dobršek SDB 1911 – 2010

V sredo, 25. avgusta 2010 so se župljani sv. Gregorija Velikega in rojaki širše slovenske skupnosti v Hamiltonu poslovili od bivšega župnika Ivana Dobrška. Pokojni g. Ivan Dobršek je deloval v župniji sv. Gregorija Velikega štiri desetletja; nekaj let kot župnik, učitelj, iskren prijatelj vseh ljudi, ki jih je srečeval, in velik tolažnik trpečih rojakov. Bog je naklonil pokojniku dolgo, ustvarjalno in plemenito življenje. Dočakal je častitljivih 99 let.

Rodil se je 7. septembra leta 1911 in bil že čez dva dni krščen v cerkvi sv. Marka v Zagrebu. Njegov oče je bil kot železničar nameščan v raznih krajih avstroogrške kraljevine. Dijak Ivan se je odločil za šolanje v salezijanskih zavodih, kar je zaznamovalo njegovo življenjsko pot. Pri salezijancih se je najprej izučil za krojača. Leta 1936 je stopil v noviciat na Radni ob Savi, tam opravil prve zaobljube in študiral filozofijo. Vihra druge svetovne vojne ga je napotila v taborišče v Avstrijo in nato v Italijo, kjer je bil 16. marca 1946 po dokončanih študijih posvečen v duhovnika. Kot mlad duhovnik je deloval v Turinu, Neaplu in končno pristal na italijanski strani domovine Slovenije - v kraju Občine. Od tam je 8. decembra 1970 pripotoval v slovensko župnijo sv. Gregorija Velikega v Hamiltonu. Župnija je tako že

Rev. Ivan Dobršek SDB

v prvem desetletju obstoja prejela težko pričakovano pomoč za njen nadaljni duhovni, kulturni in družabni razvoj.

Pokojni g. Dobršek je bil obdarjen z mnogimi talenti. Poleg vzglednega duhovniškega poslanstva je bil neutrudljiv učitelj, pevovodja in oderski umetnik. Pod njegovim vodstvom so v polni meri zaživele župnijske dejavnosti: slovenska šola, pevski zbori in dramska

skupina. Sledilo je najbolj ustvarjalno obdobje v zgodovini župnije sv. Gregorija Velikega, delno tudi zato, ker je bila prav prva generacija v Kanadi rojenih otrok deležna ustvarjalnega dela takratnega župnika g. Dobrška.

Na jesen svojega življenja pa se je pokojni g. Dobršek posvetil tistim rojakom, ki so vedno potrebni največ tolažbe. Svoje dnevne molitve je vsak dan namenil drugi družini v župniji in tako utrjeval svojo skrb in ljubezen za celotno župnijsko skupnost.

Na dan slovesa so se župljani in prijatelji hvaležno zahvalili pokojnemu g. Ivanu Dobršku za njegovo neprecenljivo duhovno in kulturno poslanstvo, ki je dolga desetletja vsestransko bogatelo slovensko skupnost v Hamiltonu in okolici.

Frank Novak

Darinka Ferletič

1949 - 2010

Darinka Ferletič

Slovensko skupnost v Hamiltonu je prizadela še ena velika izguba v kulturnem življenju rojakov v tem prostoru. Po dolgi in težki bolezni je umrla Darinka Ferletič, dolgoletna ravnateljica slovenske šole, ustanovna članica župnijskega kulturnega društva in aktivna članica liturgičnega sveta pri župniji sv. Gregorija Velikega. Dolga desetletja je bila pokojna Darinka rdeča nitka kulturnega in duhovnega delovanja v župniji. Kot poklicna učiteljica je priredila

učbenik za tukajšnje potrebe učencev slovenske šole. Še zlasti so bile vidne njene vsakoletne izvedbe materinskega dne in miklavževanja. Za učence slovenske šole pa je vsake štiri leta organizirala obisk v Slovenijo.

V njenem poslanstvu za dobrobit župnije in še zlasti slovenske šole so pokojno Darinko vodile globoke osebne vrednote. Te so ji dajale moč in pogum pri zavzetem ustvarjalnem delu in v boju s hudo boleznijo, ki je prezgodaj prizadela njeno družino, prijatelje in širšo slovensko skupnost v Hamiltonu.

Slovo od pokojne Darinke je bilo v znamenju zahvale in spoštovanja za njeno neprecenljivo delo. Pogrebno mašo so obogatili učenci slovenske šole, članice Katoliške ženske lige in pevski zbori. To čudovito sodelovanje pri bogoslužju je potrdilo, kako cenjen in vzgleden je bil njen doprinos v tej slovenski skupnosti, ki bo pokojno Darinko Ferletič ohranilo v trajnem spominu.

Frank Novak

Jože Jaklič

1924 - 2010

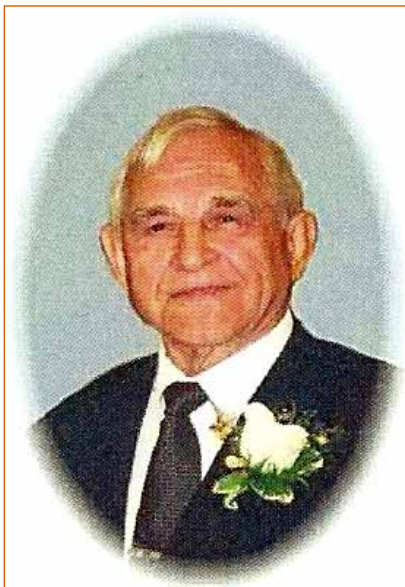
Vse, ki smo g. Jakliča poznali, je v začetku poletja presunila žalostna vest, da je smrtno obolel. Le tri mesece za tem, 28. avgusta je zapustil to zemsko življenje.

Gospod Jože Jaklič se je rodil 21. marca 1924 v Andolu na Dolenjskem. Svojo

mladost je preživel v kleni in verni družini. Izučil se je za zidarja in ta poklic opravljal vse življenje. Med vojno vihro se je pridružil domobrancem in tako se je v maju leta 1945 znašel v koloni beguncev, ki so morali zapustiti svoj dom in se podati v neznano.

Ustabilil se je v Torontu, kjer se je leta 1951 poročil. S trdim delom in neomajno vero sta z ženo Lidijo skupno premagovala težave priseljskega življenja in si ustvarila skromen, a topel dom. Rodilo se jima je pet otrok, katerim sta z besedo in vzgledom vcepljala vrednote, ki sta jim bila sama zvesta vse življenje. Vsi so dosegli zavidljive uspehe in ju osrečili z 21-imi vnuki in vnukinjami. G. Jože je do vsakega našel pot, za vse se je zanimal in si tako pridobil njihovo naklonjenost, ljubezen in spoštovanje.

G. Jože je bil med ustanovnimi člani Slovenskega letovišča. Postalo mu je njegov drugi dom. Posvečal mu je vso svojo skrb in jo je kot skrben gospodar vsak, tam

Jože Jaklič

preživet dan obhodil in pri tem prijazno nagovarjal druge letoviščarje in z njimi delil marsikatero šalo. Po zgraditvi kapelice sta z ženo Lidijo poskrbela, da je bil oltar vedno primerno urejen. Nekoč so ga vprašali, kaj je njegov osebni konjiček, pa je odgovoril 'delo'. To smo vsi, posebno pa še člani letovišča občutili, saj je bil gospod Jože vedno pripravljen pomagati, kjerkoli je bila njegova pomoč potrebna.

Množica rojakov, prijateljev in znancev se je

od njega hvaležno poslovila v pogrebem zavodu, naslednji dan pa napolnila cerkev do zadnjega kotička, kar je dokaz, kako priljubljen in spoštovan je bil. Naj mu bo lahka kanadska zemlja.

Milena Soršak

OBVESTILO

Letos, 23. decembra bomo Slovenci po vsem svetu praznovali 20. obletnico plebiscita, na katerem so se Slovenci v domovini odločili za neodvisno Slovenijo. Slovenska skupnost v Kanadi bo pod pokroviteljstvom Vseslovenskega kulturnega odbora pripravila slavnostni Božični koncert, ki bo v nedeljo, 19. decembra ob 5h popoldne v Living Arts Centru v Mississaugi. Priznane umetnike iz Slovenije bo spremljal filharmonični orkester Celebrity.

Več informacij lahko dobite pri vseh zastopnikih naših organizacij ali v Informacijskem centru na 770 Brown's Line, tel. 416-259-1430.

Vstopnice si lahko nabavite tudi preko spletne strani www.livingartscentre.ca ali pa po telefonu na številkah 1-888-805-8888 ali 905-306-6000.

PRESENTED BY VSKO - ALL SLOVENIAN CULTURAL COMMITTEE
CELEBRATING 20 YEARS OF INDEPENDENCE OF THE REPUBLIC OF SLOVENIA

SLOVENIAN STARLIGHT'S *Christmas* CONCERT

DECEMBER 19TH 2010 at 5:00 PM

LIVING ARTS CENTRE Mississauga

4141 LIVING ARTS DRIVE

Niagara button boxers

Marinka Žumer

Ko gledam simpatično skupino muzikantov, ki ubrano igrajo polke in valčke, sem prepričana, da slovensko glasbo tako lahko igra samo nekdo, ki ima slovenske korenine in je po njih črpal ljubezen do slovenske kulture in glasbe. Pa sem se zmotila.

Od šestih članov ansambla Niagara Button Boxers sta samo dva Slovenca; poleg njiju pa še Madžarka, Hrvat, Ukrajinec in Ire. Zares pisana družina. Ko pa se oglasijo njihove »frajtonarce«, pa bobni, bas in benjo, se v srcih vseh oglasi poskočna slovenska pesem.

Pa naj jih najprej predstavim. Skupino sestavljajo: Ruth Rezel, John Gerden, Sue in Zdravko Augustin, Paul Brittain in Walter Ivanchuck.

Zanima me, kako so se takole našli skupaj. Pa začne pripovedovati Ruth, ki je začela njihovo skupno glasbeno pot in je tudi njihova voditeljica.

Po devetnajstih letih igranja se je upokojil ansambel Button Box. Ruth, ki je igrala v njem, je hotela igrati naprej in je začela razmišljati, kje bi dobila koga, da bi igrali skupaj. Poklicala je Johna Gerdena in skupaj sta potem dobila še ostale člane. Nekateri sicer le za kratek čas, vendar se je začelo.

Po treh letih, leta 2005, pa je Niagara Button Boxers ansambel polno zaživel. Ime je ansamblu pravzaprav dal Walter Ostanek, njihov velik prijatelj, ki jih rad povabi, da zaigrajo skupaj. Tudi na piknik, kjer bo udeleženi kakšnih 600 ljudi, jih

je že povabil. Na to prijateljstvo so zelo ponosni, saj res cenijo Walterja Ostanka, njegovo glasbo in njegov neprecenljiv delež v prepoznavanu Slovenije in njene kulture v Kanadi in v Združenih državah.

Vsak četrtek se Niagara Button Boxerji zberejo na

vaji. Najraje kar pri Johnu doma, večkrat pa tudi v Lipa Parku. Nobeno vreme jih ne zadrži, nobena razdalja ni predolga. Zdravko in Sue prihajata celo iz Oakvilla. Le poleti imajo včasih malo premora, pa še ta čas je odvisen od različnih prireditelj, ki se dogajajo po slovenskih klubih, saj so v veliki meri na teh prireditvah udeleženi tudi oni.

Kje vse igrajo? Kamor jih povabijo. Ko jih enkrat slišijo, se ni bati, da bi pozabili nanje. Vsak mesec imajo enkrat vajo v Heilderberg domu za starejše v St. Catharinesu. To je postala že kar tradicija in jih pogrešajo, če jih kdaj ni. Tudi na dobrodelnih koncertih igrajo. Pa na Folk Art Festivalu in na Polka Festivalu v Chathamu. Poslušalci so različnih narodnosti, se pa skoraj vedno najde med njimi tudi kakšen Slovenec.

Dosti zanimivih doživetij bogati njihovo skupno glasbeno pot. Ni mogoče govoriti o vseh, nekateri so pa tako izjemni, da jih

morate izvedeti tudi vi. Npr., da so bili edini ansambel, ki je igral v Torontu pri Mariji Brezmadežni pri prvi Polka maši. Zdaj igrajo že tudi drugi, prvič pa so igrali samo oni.

Še bolj je zanimiv dogodek, ko so igrali polko v cerkvi ob krsti Eda Chastneya. Bili so kar malo v zadregi in so nameravali zaigrati kaj bolj umirjenega. Pa so jih prosili naj zaigrajo polko, ker je bil pokojni velik ljubitelj te glasbe. Tudi duhovnik je vztrajal, da naj zaigrajo glasbo, ki jo je imel Ed najrajši. In so zaigrali polko Edu v slovo.

Ko je umrl njihov prijatelj, harmonikar Henry Žužek, so igrali v Lipa Parku na njegovi pogrebščini. Njegov svak jim je predlagal, da bi posneli CD. Ni ostalo le pri besedah in tako njihovo glasbo lahko sliši še večji krog ljudi.

V spomin na prijatelja Žužka, ki je zelo ljubil slovensko polko in valček in je imel vedno nagelj na svoji harmoniki, imajo tudi oni zdaj na svojih harmonikah rdeč nagelj.

Radi se spominjajo tudi igranja na Marchville Festivalu, ko je deževalo kot iz škafa. Igrali so pod zasilno streho, ljudje, ki so jih poslušali, so pa stali kar na dežju in so plesali in jim navdušeno ploskali.

Posebno so ponosni, da so lahko igrali v Roy Thompson Hall v Torontu. Nadvse slovesno je bilo in mnogi, ki imajo radi njihovo glasbo, so prišli od daleč, da so jih lahko slišali.

Kako zanimivo se prepletajo in združujejo življenjske poti! Ruth do prihoda v Button Box ansambel ni nikoli igrala diatonične harmonike, ampak klavir. Za harmoniko jo je navdušil mož in jo tudi naučil. Tako odlično jo igra, kot bi ji bila položena že v zibelko.

Ruth tudi pripravi notni material za pesmi, ki jih igrajo.

Sue se je rodila v Torontu, vendar se ima za 100% Slovenko. Z možem Zdravkom sta vedno poslušala slovensko muziko in kadar so jo kje igrali, sta rada zaplesala po njenih zvokih. Sue pred prihodom k Niagara Button Boxerjem ni nikoli igrala pri nobenem ansamblu. Res še včasih pokuka v note, to je pa tudi vse. Nihče ne more reči, da se ni popolnoma ujela s skupino. Paul je začel pri ansamblu kot bobnar. Potem pa se je izkazalo, da odlično igra tudi bas.

Walterja, ki igra na bendžo, tokrat ni bilo na vaji, ker je bil čas obiranja češenj, ko šteje vsaka ura, da dragocen sadež ne propade.

Kaj jim daje tolikšno energijo in veselje, ki ju izžarevajo, ko igrajo? Ljubezen do glasbe? »Gotovo. Ampak najpomembnejši so poslušalci«, pove Ruth. »Ko vidiš, kako jih naša glasba prebudi, kako s prsti povzemajo melodijo in udarjajo takt, ko vidiš, da si v njih prebudil nekaj lepega. To je tisto, kar nam daje energijo!«

Ostali ji pritrdijo. «Dovolj je ena sama oseba. En sam človek, ki se ga je naša glasba dotaknila in se preko njegovega odziva vrne k nam. Zanje, za poslušalce igramo. Če so oni srečni in veseli ob naši glasbi, smo z njimi srečni tudi mi.» pravijo.

Zanima me ali bi kdaj radi igrali še kaj drugega, ne le polke in valčke?

»Seveda bi. Tako za dušo. Vendar brez polke in valčka ni slovenske glasbe. Mi pa smo se v srcu zapisali prav slovenski glasbi.«

V naravi ni najti nič lepšega in popolnejšega od glasbe. Glasba usmerja človeka k notranji ubranosti, je zapisal

slovenski skladatelj Marij Kogoj.

Še mnoga leta skupaj ubirajte note veselja in smeha, muzikanti Niagara Button Boxers! Naj vas povsod spremljajo ljudje dobre volje in odprtih src, da bo vaša muzika ogrela vsako, tudi najbolj samotno in žalostno srce.

Dom Lipa's 1st

“STAFF CHRISTMAS BAKE SALE”
SUNDAY DECEMBER 19, 2010
DOM LIPA RETIREMENT DINING ROOM
2:00 PM – 4:00 PM

Need Christmas baked goods? Cookies, Apple Strudelj or maybe a cake? Come and enjoy sweets and treats prepared by our staff and friends! All proceeds go to the Residents of Dom

Lipa.

Questions or Baked Donations are welcomed

Call Josie Babic, Food Service Supervisor at 416-621-3820 ext. # 30. (Mon-Thurs)

Pregovori o vinu

Kadar prihaja na mizo vino, odhaja skrivnost.

Kar trezen misli, pijan pove.

Kdor veliko pije, ga kmalu zvije.

Pijanec se spreobrne, kadar se v jamo zvrne.

Kdor v jezi pije in v žalosti molči, nikdar dolgo ne živi.

Tudi vino je bilo ljudem ustvarjeno v veselje. Radost srca in veselost je vino, če se ob pravem času zmerno pije.

Nekoč je bilo drugače

Martin Polanič

Po končanem, napornem in dobro organiziranem "Bocce Ball" turnirju v Slovenskem parku, že proti koncu dneva, ko smo se utrujeni tekmovalci pokrepčali s krompirjevo solato in domačimi čevapčiči, smo še posedeli ob ribniku, kjer je beseda stekla največ o balinanju tistega dneva, predvsem pa, kako bi bilo v bodoče prav, če bi se partnerji določali z žrebanjem, ne pa z medsebojnim izbiranjem, da bi med pari ne bila prehuda premoč, kakor se je to pokazalo takoj v začetku turnirja, pozneje pa tudi pri končnih rezultatih. Ko pa je na grobo obdelano piknik mizo priromal prvi liter, in ko se je pridružilo še nekaj novih prišlekov, smo primaknili še eno mizo. Potem se je razvnelo živo kramljanje o vsem mogočem in pogovor se je s časom odmaknil od prvotne teme.

Tako je nekdo omenil, kako je bilo nekoč - za njega dni, ko še ni bilo televizije, računalnikov in drugih elektronskih igrice, kako so si oziroma smo si, takrat, v tistih časih, znali pomagati, prav posebej še pri raznoraznih igrah. Znali smo si napraviti športne rekvizite, kakor na primer: sanke za na led, s katerimi smo potem brzeli in tekmovali po zaledenelih potokih, ali smo si s preprostim orodjem znali napraviti smuči; s slamo natlačena nogavica pa nam je dostikrat služila in nadomeščala pravo nogometno žogo - takšno z usnjenim plaščem in gumijasto dušo (zračnico). Tisti, ki je imel takšno žogo v lasti, je porabil dosti časa pri mazanju in glancanju usnjenega plašča, da ne bi usnje razpokalo in da šivi ne bi prehitro popustili. Kadar pa smo se igrali

vojake, indijance ali srednjeveške viteze, takrat smo bili oboroženi z doma narejenimi fračami, loki ali lesenimi sabljami.

Že ko se je znočilo, ko so se ob mostičku čez vodo prižgale luči, katerih svetloba je odsevala in se lomila na valovih, ki jih je večerni veter rahlo kodral in vozil okoli po jezerčku, smo še vedno kramljali in si pripovedovali kratke zgodbe iz tistih lepih starih časov.

Od takrat je minilo nekaj tednov in že je tu jesen, s kakor megla drobnim dežjem, ki z dreves klesti lepo barvasto listje, katero pod dodatno težo mokrote cepa s skoraj golih vej na tla. V takšnem turobnem dnevu sem zrl skozi okno v jesenski dan in spomnil sem se na tisto kramljanje ob ribniku v Slovenskem parku...

***

V začetku jeseni, kmalu po drugi košnji, ko je trava nekoliko porasla, smo pastirji zganjali krave na skupne pašnike, ne glede na to, čigava lastnina so bili. Najrajši smo pasli v Logu₁. Tako se je imenovalo nekaj zaplat njiv in travnikov nedaleč iz mesta (totega Lotmerka), posejanimi s skupinami dreves in grmovjem. Med polji in travniki se je leno vijugal v globoko usekani strugi potoček - Globetka, v katerem so med trstikovjem in šavjem ter raznimi vodnimi prebivalci bile tudi ribe, dosti žab, zraven pa še belouške. Nad vodo, iz katere se je tu in tam pognala riba, da bi si ujela mušico, pa so se gor in dol, kakor helikopterji, spreletavali kačji pastirji.

V prvih dneh skupne paše smo si najprej

uredili pašnike. Vsaka skupina pastirjev svoje. Iz vej in starih trhlenih desk in še druge raznovrstne ropotije smo si zgradili nekakšna bivališča podobna šotorom, kamor smo se zatekali v slučaju slabega vremena. Iz blata in kamenja smo zidali peči, v katerih smo pekli krompir in koruzo. Ker smo pasli v skupinah, smo uprizarjali razna medsebojna tekmovanja: brcali smo žogo, dirkali v krogu, pred seboj pa z ukrivljeno palico poganjali obroče starih koles, ki so bili brez špic, tekmovali smo v skokih v višino ali daljino in počeli še marsikaj drugega. Pri vsem tem pa ni manjkalo tudi kreganja, dostikrat za prazen nič, ki se je pogosto končalo s pretepom prostega stila. Posledica le-tega so bila ponoči razdejana in uničena ognjišča, ki smo jih potem spet in spet obnavljali .

Zelo priljubljena igra med pastirji je nedvomno bila *svinkanje* ² ali pogon svinke, katero smo igrali ure in ure, pri tem pa dostikrat pozabili, kje je in kaj dela živina. Ni bilo redko, da smo morali igro prekiniti, ker so se živali za lepši šop trave spoprijele z rogovi. Takrat smo jih poskušali razdvojiti, še večkrat pa smo pred podivjanimi kravami bežali.

Svinkanje je bila igra, nekoliko podobna hokeju na travi - mogoče tudi golfanju. V grmovju smo si poiskali in odrezali primerno rasle gorjače, ki so bile pri koreninah debelejše in lepo zakrivljene. Od krivine je bila odvisna pripravnost krepela, od tega pa tudi zamah. Takšni palici smo rekli *svingerača*.

Od debelejše okrogle veje smo odžagali na najlepšem delu približno 10 cm dolg kos lesa. Tako dobljeni leseni valjček smo

imenovali *svinka*.

V krogu, premera nekaj metrov, smo izkopal za pest velike luknje ali gnezda, katerih število je moralo biti ena manj kakor pa število igralcev. V centru kroga z luknjami smo nato izkopal še nekoliko večjo jamo, ki smo ji rekli *grad*.

Ko je bilo igrišče pripravljeno, je bilo potrebno določiti prvega, ki naj bi poganjal svinko in jo skušal pripeljati do gradu. To smo napravili tako, da smo se postavili v vrsto, namestili krivino svingerače na palec bose desne noge, katero smo na vrhu držali s pritiskom kazalca. Med tem, ko smo stali na levi, smo z nekaj nihaji desne noge vrgli svingerače v dolžino. Tisti, katerega met je bil najkrajši, je moral prevzeti pogon svinke.

Za začetek igre je eden od igralcev vrgel svinko kolikor mogoče daleč izven kroga. Za njo se je pognal gonjač, potem pa se z udarci svingerače po svinki vračal in se skušal prebiti v sredino kroga ter pripeljati leseni valjček v grad. V obodu kroga stoječi igralci smo svinko odbijali in mu branili priti do gradu. Med pogonom smo morali držati zakrivljeni del svingerače vsak v svojem gnezdu. Če je gonjaču uspelo potisniti svojo palico v gnezdo tistega, ki je med tem odbijal svinko, je moral le-ta prevzeti pogon. Tako smo se pri igranju zapletali, vrteli v krogu, klestili po nogah in odbijali leseno svinko, ki je od močnih udarcev glasno frrrrrrrrrrrčala po zraku, kdaj pa kdaj pa tudi katerega oplazila po butici. Pri tem smo morali budno paziti in braniti svoje trenutno prazne luknje če pa se je tisti, ki je poganjal, končno pritolkel s svinko v grad, je v tem trenutku zavpil *beksel* (menjava). Ob tem glasnem znamenju

smo v naglici in prerivanju menjali pozicije. Kdor je pri menjavi ostal brez luknje, je moral začeti z novim pogonom svinke. Do bekselna je prišlo tudi, če je med tem, ko je soigralec odbijal svinko, nekdo drugi potisnil svoje ukrivljeno krepelo v le-tega prazno gnezdo, pri tem pa zakričal: "Moja luknja je iz dreka." Ob tem alarmnem klicu smo spet v naglici menjali gnezda in tisti, ki je ostal praznih rok, oziroma ni imel več kam vtakniti svingerače, je moral prevzeti gonjo.

Tako smo svinkali dolge ure, pri tem pa si želeli, kakor Jozuve v stari zavezi, da bi sonce obstalo na nebu in da bi se dan podaljšal.

V večernem mraku, ko je na travo že padala rosa, nad vodo pa se dvigala meglena tančica, ko so kačji pastirji prenehali s poletji in ko so samo še vodni pajki drseli v cikcakastih premikih na površini leno tekoče vode, smo povezali krave, nato pa se lačni, zbiti in utrujeni odpravili proti domu.

Tako smo odraščali v tistih časih ob delu, šoli in igri in imeli smo lepo in spominov vredno mladost.

¹ Na delnem področja Loga je že nekaj desetletij konjsko dirkališče-hipodrom. Kasaški klub Ljutomer - prvotno Dirkalno društvo Ljutomer, je drugi najstarejši kasaški klub v Evropi. Prve konjske dirke so bile leta 1874 na deželni cesti iz Križevca do Ljutomera. Leta 1880 so v tej okolici vzgajili danes daleč v svetu znanega konja - ljutomerskega kasača.

² Svinjkanje je stara igra, ki je bila zelo razširjena, predvsem v jesenskem času

med pastirji v okolici Ljutomera. Pravila so se iz kraja v kraj nekoliko razlikovala .

VABILO NA BOŽIČNICO

Odbor Slovenskega Doma vas vljudno vabi na božični banket, ki bo v soboto, 4. decembra 2010, ob 6.30 zvečer v cerkveni dvorani Marije Pomagaj, 611 Manning Ave., Toronto.

Vstopnina: \$35 (študenti: \$20)

Za informacije pokličite:

Majda Resnik, 416-222-5632,

Oscar Koren, 905-669-2365.

Vstopnice lahko naročite preko interneta:

www.slovenskidom.com

Potica challenge

Majda Resnik

Slovenski Dom's 3rd annual POTICA CHALLENGE was held on a sunny Sunday afternoon in the auditorium of Dom Lipa. This year's challenge was a great success! Twelve contestants and over 100 people joined us to see and taste Slovenian potica!

We delighted in Marjan Sevšek's exuberant accordion playing and an audience member's playful commentaries.

We are indebted to Dom Lipa Administration and to Boguslawa Zelezinska, Dom Lipa Activities Coordinator, for her enthusiastic support in the planning of this event, help with the refreshments and for coordinating the residents' participation in the challenge. Thanks, also, to Sonja Kovačič and Aurea Purugganan for their work with the Dom Lipa residents; Aurea also helped with the slicing of the potica samples.

The Slovenski Dom team that worked on this event included: Nora Burnett, Carlye Campbell, Randy Dresar, Robert Frankovic, Peter Gormek, Nellie Gormek and Katherine Gormek (photographer). Oscar Koren, Majda Resnik (coordinator) and Johnny Smrekar.

The 12 entries were from the kitchens of: S. Augustin, M. Babič, V. Balažič, T. Benko, T. Gomes, A. Jankovič, K. Lesar, N. Music, A. Resnik, M. Resnik/N. Burnett, M. Smrke and M. Stefanyk.

Each contestant received \$50 in return for the required submission of 2 traditional, Slovenian round-shaped poticas (11" or 28 cm in diameter). The poticas were brought in on the day of the challenge.

Our judges were Marica Gabršček and Miriam Jablonski (representing Dom Lipa), Franca Anderson (president of Simon Gregorčič) and Boris Grmek (a friend of the Slovenian community).

The judges' task was to rank the poticas on

4 criteria: appearance, taste, aroma and texture. They used a rating scale from 5 to 1. Each judge was given a set of 12 full slice samples; leftovers were packaged to take home for later. The audience, meanwhile, was invited to obtain their samples from the team entries and to voice their favourite.

After about an hour and a half of mingling, tasting and debating, the results were announced. It was decided that the audience favourite was Sue Augustin's potica. The judges' winners were: Ana Jankovič took 3rd place; Sue Augustin won 2nd place; the 1st place winner was Nada Music. Congratulations to all our place finishers!

More importantly, congratulations to all who entered their poticas. Anyone who has baked potica knows not only how long it takes but how unpredictable the results can be. Every single entry was delicious on its own merit.

On behalf of all of us who worked on this event, a warm thank you to all of you who participated in this cultural, sLOVENian event - the bakers, the helpers and the visitors. With 12 contestants and a roomful of potica lovers, it was a wonderful experience for all. We all had a great time, and our fill of sight, senses and tastes. Thanks for a memorable event!

Poplave v Sloveniji

Slovenijo je sredi septembra prizadela ena najhujših povodenj v zadnjih desetletjih. Najhujše je bilo v osrednji Sloveniji, na Celjskem, Primorskem ter v Zasavju. S posledicami se je borilo 3.000 reševalcev. Voda je prestopila bregove rek in potokov, poplavlila polja, ceste, ulice in objekte, sprožili pa so se tudi številni plazovi. V Ljubljani so med drugim poplavlile Ljubljanica in Gradaščica, kanal Mali graben in Glinščica. Poplavilo je velik del Vrhovcev, Viča pri Rožni dolini, Dolgega mostu, Kozarij in del Barja.

Na celjskem območju je med drugim Savinja poplavlila del Celja in Laško. Hudo je bilo tudi na severnem Primorskem na območju občine Ajdovščina, kjer so poplavljali reki Hubelj in Vipava ter potok Lokavšček.

Zaradi močnih padavin je na Gorenjskem najbolj narasla reka Sora. Na Dolenjskem je reka Krka poplavlila predele pod Otočcem, kritično pa je bilo tudi v Krkinem zgornjem toku v občini Žužemberk. Reka Sava pa je zalila krško-brežiško polje in samo mesto Krško. Kostanjevica na Krki je bila v celoti pod vodo.

Poleg poškodovane infrastrukture, velike škode po hišah in podjetjih, so poplave terjale tudi štiri smrtne žrtve.

Škodo ocenjujejo na več kot 50 milijonov evrov.

Društvo SAVA

vabi vse člane in prijatelje na tradicionalni letni **Lovski banket** v soboto, 6. novembra v društveni dvorani v Breslau.

Koktajli ob 6:00 uri, Lovska večerja ob 7:00 uri

Za razvedrilo in ples nam bo igral popularni ansambel Murski val.

Vstopnice so v predprodaji \$30.00 po osebi. Za rezervacije pokličite:
Zinko Mirt 519-884-6194 ali Angelo Prilesnik 519-579-8620

Novice

Konferenca slovenskih glasbenikov iz sveta in Slovenije – V Slovenj Gradcu se je 9. septembra začela 2. konferenca slovenskih glasbenikov iz sveta in Slovenije, drugi del konference pa se je vršil v Pliberku. Prireditelj je bila odprta za vse ljubitelje glasbe, namenjena pa je bila predvsem strokovni javnosti. Konferenca, ki je vsebovala več predavanj in okroglih miz, je bila namenjena odkrivanju slovenske glasbene zapuščine kot izboljšanju prepoznavnosti slovenske glasbe. Na njej so sodelovali glasbeni strokovnjaki iz Slovenije, Italije, Avstrije, Švice, Švedske, ZDA, Kanade, Nemčije, Belgije in Srbije. Svetovni slovenski kongres je tokratno konferenco organiziral v sodelovanju z Glasbeno matico Ljubljana, Društvom Hugo Wolf Slovenj Gradec, Krščansko kulturno zvezo in Kulturnim društvom Pliberk.

Odbor DZ soglasno potrdil novelo zakona o odnosih s Slovenci zunaj meja - Odbor DZ za notranjo politiko je 9. septembra v drugo razpravljal o noveli zakona o odnosih Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja. Potem, ko se je vlada odločila, da v zakonu vendarle ohrani izrecne omembe rimokatoliških misij v tujini, je odbor novelo soglasno potrdil... Zakon tudi določa trajanje mandata članom vladnih svetov in jasno navedbo pristojnosti posameznih organov državne uprave za izvajanje zakona. Novela zakona med drugim konkretnije določa, kateri resorji so izvajalci nalog na različnih segmentih repatriacije.

Dnevi narodnih noš v Kamniku – so tudi letos privabili več deset tisoč obiskovalcev. Letos so bili že štirideseti po vrsti in se jih je udeležilo okoli 35.000 ljudi, s svojo prisotnostjo pa je prireditelj počastil tudi predsednik države dr. Danilo Türk. V petih dneh se je zvrstila vrsta zanimivih dogodkov, vrhunec pa je bila nedeljska povorka, ki se je udeležilo preko 2.100 narodnih noš iz različnih koncev Slovenije in tujine. Tradicija prireditve sega v leto 1966, v tem času pa se je od skromne predstavitve ljudskih običajev razvila v eno najpomembnejših etnoloških prireditev v Sloveniji.

Rožančeva nagrada 2010 - Žirija Sklada Marjana Rožanca je za najboljšo esejistično zbirko izbrala delo Petra Kovačiča Peršina z naslovom Vrnitev k Itaki: Slovenci v procesih globalizacije. Poleg nagrajenca so bili nominirani še Iztok Simoniti (s knjigo Historia Magistra Mortis), Drago Jančar (avtor knjige Jakobova lestev) in Aleš Štegra (avtor knjige S prsti in peto – o prostorih). Komisija je v obrazložitvi zapisala, da se avtor v svojih esejih ne zadovolji z

jasno razčlenitvijo umanjkanja slovenske samozavesti, ampak prikaže iskanje narodne istovetnosti kot tisto pustolovščino duha, ki ga vodi k drugim kulturam in ki ga tudi osebnostno napolnjujejo. Gre torej za izstop iz lastne ujetosti in iskanje svobode, ki bi ga lahko ponazorili s svetopisemsko zgodbo izvoljenega ljudstva.

Trubarjeva Cerkvena ordunga v Vatikanski knjižnici - Po treh letih obnovitvenih del so odprli Vatikansko knjižnico, eno najstarejših in najbogatejših na svetu, v kateri je shranjenih približno milijon in pol knjig in 150.000 rokopisov. Za Slovence je zelo pomembna Trubarjeva knjiga Cerkovna ordunga, ki je edini ohranjeni izvod. V Vatikan je prispela iz neke nemške knjižnice, njeno vrednost pa Vatikanska knjižnica ocenjuje na več sto tisoč evrov. Trubar jo je napisal leta 1564, njen pomen je predvsem v tem, da je to prvo pravno besedilo v slovenščini. Knjiga opisuje cerkveno življenje, zakramente, cerkveno leto, luteranski nauk. Zanimiva pa je tudi zato, ker se obrača na vse Slovence, ne samo na tiste, ki so živeli na Kranjskem, ampak tudi na tiste, ki so živeli na Koroškem in Štajerskem.

Orožarski register v Kanadi ostane - Kanadski parlament je predlog vladnega zakona, ki bi ukinil od leta 1996 obstoječi register imetnikov orožja, zavrnil s 153 glasovi proti 151. Register orožja je liberalna vlada Jeana Chretienia uvedla leta 1996, zakon podpira tudi kanadska policija, ker ji ta po njenem mnenju pomaga pri lovu na

kriminalce.

Zagovorniki ukinitve menijo, da je register povsem neučinkovit in da se z njim ogroža kanadske lovce in kmete in se jih enači s kriminalci. Predlog zakona pa zavračajo liberalci, novi demokrati in quebeški blok.

Kanada dobila novega generalnega guvernerja – 1. oktobra 2010 je kanadsko generalno guvernerko Michaëlle Jean zamenjal novi generalni guverner 69-letni David Johnston, odvetnik in akademik, ki je bil pred nastopom te funkcije poddekan Univerze v Waterlooju. Kot je povedal v inavguralnem govoru, se bo še posebej prizadeval za podporo družinam in otrokom ter pospeševanje izobrazbe, inovacije in volunterizma.

*David Johnston
novi kanadski generalni guverner*

Slovenija ne dosega evropske kvote na televiziji – Po poročilu evropske komisije o spodbujanju evropskih del na televiziji v državah članicah Evropske unije na slovenski televiziji ni bil zadosten delež evropskih del. V skladu z evropskimi pravili morajo države članice zagotoviti polovico programskega časa sestavljenega iz evropskih del, v Sloveniji pa je bil delež le 34,1-odstoten.

Stari Ata Science Says: Keep Calm With Kamilice. They Can Cure Everything!

By Richard Vukšinič, ND (naturopathic doctor)

Stari Ata awoke full of “nervoza” on the day of his grand daughter’s wedding. People were due to arrive outside his village home to serenade the bride with songs and prayers of good fortune. He had a lot of work to do to prepare for their arrival. Nerves gripped his belly, and the ensuing ‘driska’ was going to slow him down. “Žena! skuhaj mi kamilice, prosim!” He shouted to his wife to fix him a cup of herbal tea. One cup of Chamomile tea was all that it took to settle his stomach and calm his nerves. What would one do without Chamomile?

Although Stari Ata Science has explored a number of traditional herbs used in Slovenia, Chamomile might simply be the most important one. This plant grows prolifically, and sits in every kitchen cupboard across Slovenia. Growing up, every scratchy throat, every bout of diarrhea, every cranky mood, every sleepless night, every single childhood ailment was treated in one of two ways... a touch of brandy, or a cup of kamilice. *Matricaria recutita* is the epitome of Slovenian folk medicine:

accessible, abundant, effective and simple. The Germans also have a deep relationship with this plant. The fact that they are the leaders in modern research of herbal medicine has ensured that the healing potential of Chamomile has not been forgotten.

It is important to respect that there are different types of Chamomile, and most of the benefits are attributed to the German variety (Roman chamomile, *Anthemis nobilis* is also used medicinally). For example, “Pineapple weed” is often referred to as “Kamilice” in the Slovenian culture. However, modern research has shown pineapple weed to be inferior to German chamomile medicinally. Pineapple weed is much shorter, does not have beautiful white petals and has a less pleasant aroma than true Kamilice. It also has very little antimicrobial action in comparison. Though pineapple weed may taste pleasant, it is not the same Kamilice.

Pineapple weed:

Modern science has gone a long way in confirming what Stari Ata has always known about this plant. *Matricaria recutita* has been shown to be antibacterial, antifungal, anti-inflammatory, antispasmodic, anti-ulcer, anti-viral, and has sedative effects. It does a great deal of healing to the digestive system, skin and the nervous system. The main constituents (bio-chemicals) in Chamomile include azulene, bisabolol, luteolin and quercetin (all of which are highly researched, and are well known for their antioxidant and anti-inflammatory action). Bisabolol is the constituent credited for Chamomile's antibacterial and anti fungal properties.

A Digestive Medicine

Digestive complaints are just as relevant today as they were back on the farm in Stari Ata's day, be it from a viral, fungal or parasitic origin. It is a safe medicine, and can be used in any number of acute childhood illnesses. Chamomile has been shown to be effective in relieving colic and diarrhea in children. In one study, 79 children with acute diarrhea received either a chamomile (or apple pectin) extract, while the others were given placebo (a non-active extract). The children given chamomile showed greater improvement of symptoms than the placebo group. In another study, 68 infants (aged 2-8 weeks) suffering from colic were given 150 ml of a tea containing chamomile, vervain, fennel, licorice and lemon balm, for no more than 3 x/day (consult your doctor before trying this at home). After 7 days, 57% of the infants experienced relief, while only 26% of the placebo group found relief.

Chamomile is also known to be antispasmodic, therefore can be effective in cramping and abdominal discomfort. It has also been shown to be effective in the treatment of ulcers and gastritis (inflammation of the digestive tract). A traditional protocol for the treatment of gastritis, known as "the Chamomile rolling cure", is described by Rudolf Weiss, MD. It involves drinking two cups of chamomile tea in the morning, and then laying on one's back, then their left side, their stomach and their right side for five minutes each. Dr. Weiss notes that this can be very effective, but does not work immediately and requires patience.

Chamomile has a bittersweet flavour. These bitter principles also help to stimulate digestive processes, making it an excellent liver herb. To make a stronger bitter tea, steep it for 20 minutes.

An Antimicrobial Medicine

Chamomile is also well known for its antifungal, antibacterial and antiviral action. It is a very broad acting plant (which is why Stari Ata prescribed it for so many different ailments). For example, topical chamomile oil shows antimicrobial activity against common strains of Streptococcus and Staphylococcus, and antifungal activity against *Candida albicans*. The whole herb has also been shown to be effective against *H. pylori* (a common digestive tract infection that can lead to cancer) and *E. coli*. Using cool chamomile tea for the treatment of styes and eye infections can also be quite effective.

Calming Chamomile

Kamilice are often indicated in people who are feeling anxious, nervous or stressed. It can be effective in enhancing sleep, especially if sleep troubles are related to nervous stress. Sipping on a cup of Kamilice before bed can help ensure deep sleep within minutes of drinking it. It makes for a wonderfully soothing bed-time ritual.

Toxicity and Contraindications

Chamomile is a very safe herb. There is no known toxicity to it. The only concern to be wary of is allergy. Some people are allergic to the entire family of plants that Chamomile belongs to (the Asteracea family). If you have a history of pollen allergies, and have never tried chamomile before, be sure to take a few small sips before consuming larger amounts of the tea. Allergy is rare, but possible.

Kamilice is one of Stari Ata's favourite plants. The fact that it is broad acting and tastes wonderfully soothing, makes it an easy medicine to prescribe. It should be an essential part of any family's medicine cabinet. Abundant and effective, Kamilice continue to inspire Stari Ata *and* modern science. Hopefully it inspires you, too.

For comments, questions or references contact:

richvuksinicnd@gmail.com

www.enrichedrootsnaturopathy.com

“*Stari Ata Science*” is a regular column in The Glasilo. The author's goal is to illuminate some of the connections between traditional Slovenian plant wisdom and modern medical herbalism. For past articles please contact the author.

Slovenija Tour 2010: »A DANCE TO REMEMBER«

Danny Šuštar

When most of us think of Friday, June 25th, 2010, we think of the G20 Summit held in Toronto, but for 19 young dancers between the ages of 18 and 29, their teacher, director and assistants, it was the beginning of a 14 day whirlwind tour of Slovenija. Mladi Glas and Planika Slovenian dance group was established over 35 years ago. The main purpose of the dance group is to bond our Slovenian youth through friendship while teaching them about their culture and heritage. Mladi Glas' 2010 Slovenija Tour was the ultimate bonding and cultural

experience for our dancers. As Slovenian-Canadians they have had the benefits of growing up with all Canada has to offer as well as having the advantage of being raised in a Slovenian community filled with music, dance, culture, traditions, food and a pride of their homeland, “SLOVENIJA”.

If you ask us to describe our tour, you will hear words like exciting, grateful, emotional, energetic, hot, enthusiastic and pride. We were enlightened by beautiful traditions like villagers singing old Slovenian songs for us to sharing home-made bread and walnuts

Mladi Glas Dancers of Slovenian Tour 2010

Back row: Tomaž Pahulje, John Dolenc, Štefi Muhič, Anton Križan, Matthew Marentič, Adam Rustja, Andrew Vitrih.

Middle row: Danny Šuštar, Nancy Kajin, Melodie Šuštar, Adrijana Šuštar, Christopher Uršič, Andrea Komavli, Andrea Polenk, Emily Tratnik. Maryann Polenk, Marisa Tratnik.

Front row: Annemarie Muhič, Millie Muhič, John Založnik, Sarah Pušič Larson, Stephanie Pušič.

On the Tour but not in the picture: Kristina Kajin.

dipped in salt. We would like to extend a heart felt thank you to all the organizers and communities of the towns and villages we were so fortunate to visit and perform for. They took us in and showed us their unique regional history and culture, and provided us with memories that will forever put smiles on our faces. The thrilling Mladi Glas Slovenian dance tour 2010 included: Tatre - Brkini Festival, Bled - Park Hotel, Postojnska jama, Videm (Dobropolje) - Jakličev Dom, Izola - Mediteranski Festival, Piran - Mediteranski Festival, Vipava -

Škofjska gimnazija, Koper - Mediteranski Festival, Dolenjske Toplice - 17th Tabor Slovencev po svetu, Ljubljana - Folk Dance Seminar with France Marolt's dance teacher, Lenart - Dom Kulture, Šentjošt - KUD Ivan Cankar, Škofja Loka - Mestni trg, Metlika - Metliški grad.

Our first performance was at the Brkini Festival in Tatre. We cannot describe the emotions that we felt that evening. It was magical! We witnessed happiness, pride, affection, and tears of both joy and excitement; not just on **our** faces, but on the

Nastop v Metliki

faces of the all the audience members. They were clapping, yelling, shouting, whistling and singing during the entire performance. Thunderous applause and jovial faces greeted us during our entire tour. Our performance in Metlika was very emotional. That night we had our closing performance in the spacious arcaded inner courtyard of the castle. No one wanted this tremendous opportunity to end. It was hard to imagine that what had started 2 weeks earlier and consumed 2 years of preparation and hard work was drawing to a close.

The Slovenija Tour 2010 has given us all many fond memories such as watching our accordion player, Johnny Založnik play on stage with Čuki, chasing wild boars in Štruge, performing for and meeting Mr. Slavko Avsenik in Begunje. We shared these memories with an energetic band of nine young Slovenians by the name of "Ansambel Brjar". The band from Goriška Brda added a true Slovenian connection to our tour. Dancers and band members laughed, sang, performed and bonded, to become life long friends. Over the years some memories and

events may fade, but the excitement and friendships made over these two weeks will last a lifetime.

One of the most beautiful cultural experiences that happened in Slovenija was the opportunity to have an all day dance seminar with Tomaž Simetinger and his accordion player. Tomaž exposed us to the Koroška region of Slovenija through a beautiful traditional folklore dance. After the seminar we went to the famous France Marolt Dance studio and were able to try on costumes from the many regions of Slovenija. Maybe one day we will have such a costume closet full of traditional Slovenian nošas.

To organize such a tour was an achievement that our entire team can be proud. Through fundraising, countless meetings, and hard work, we were able to see our tour come alive. Huge thanks to the dancers of Mladi Glas who were great ambassadors of Canadian Slovenians that we can all be proud of. A special thank you and praise should go to Bostjan Kocmur from Slovenija v svetu- izseljenško društvo and Natalia Toplak at the Government's Office for Slovenians Abroad for all their organizational efforts and advice to create a tour to remember. Last but not least an enormous thanks to our sponsors in Canada and Slovenija that helped make this tour a colossal success and truly "A DANCE TO REMEMBER".

For a full list of sponsors and more pictures of the tour please visit our website at <http://www.mladiglasplanika.org/>

Podoba slovenskih skupnosti zunaj meja Slovenije

Dr. France Habjan

Slovenska narodna družina ima svoje sinove in hčerke razkropljene dejansko po vseh petih celinah in jih moremo uvrstiti v dve skupini, v Slovence v zamejstvu in Slovence po svetu. Slovenski parlament je organiziral dvoje institucij, da bi zadostil potrebam slovenskih skupnosti po svetu in zamejstvu in se z njimi tesneje povezal, in sicer Svet Vlade RS za Slovence po svetu in Svet Vlade RS za Slovence v zamejstvu.

Svet RS za Slovence po svetu je imel 4. julija 2010 posvet, na katerem so predstavniki skupnosti poročali o njihovih problemih in potrebah. Seji so prisostvovali tudi člani slovenske vlade. Iz poročil je bilo opaziti nekaj optimistične oznake, predvsem pri ohranjanju slovenskega jezika in na področju arhivske dejavnosti. Minister Žekš je opomnil prisotne, da so arhivi "banke spomina" in da je zato nujno potrebno, da moramo poskrbeti, da jih ohranimo, da se ne izgubijo. Minister je tudi sporočil, da na Uradu oblikujejo seznam znanstvenikov in raziskovalcev slovenskega rodu z namenom, da bi dosegli njihovo sodelovanje na slovenskih univerzah in drugih znanstvenih ustanovah ter da bi dosegli z njihovo izmenjavo dejansko sodelovanje. Ta Žekšev predlog pa na drugi strani sovпада z dejavnostjo Slovenskega kongresa, ki že desetletja organizira odlično pripravljene konference znanstvenikov, zdravnikov, gospodarstvenikov, glasbenikov, gradbenikov iz Slovenije in sveta. Omenjene konference so imele med slovenskimi strokovnjaki pomemben odmev. Na konferencah je bilo vedno opaziti številne predstavnike slovenske vlade in predstavnike znanstvenih institucij. Kaže, da bo treba omenjeno dvojnost organizacijsko usklajati.

V slovenskih skupnostih po svetu se nehotе znova in znova pojavlja vprašanje integracije in asimilacije.

Ker se Slovenija zaveda, da je zamejstvo del

narodnega ozemlja, zato slovenska vlada posveča posebno skrb in pozornost zamejskim Slovencem na kulturnem, gospodarskem in političnem področju. Slovenska država ima danes tri manjšine v sosednjih državah: v Madžarski, v Avstriji in v Italiji. Čeprav so ob hrvaško-slovenski meji, posebno okrog Zagreba, številne slovenske skupnosti, te skupnosti nimajo pravnega statusa manjšine.

Madžarska

Po letu 1919, ko je bilo Prekmurje priključeno Jugoslaviji, je ostalo izven novih meja Porabje, to je devet povsem slovenskih vasi s središčem v Monoštru. Po neuradnih podatkih danes živi na Ogrskem okoli 5.000 Slovencev, v glavnem v Porabju, v Doljnem in Gornjem Seniku, Štefanovcih in Sakalovcih, Otkovcih in nekaj dobro organiziranih skupnosti v Somboteliju in Budimpešti. Zgodovinsko je ugotovljeno, in to velja še danes, da madžarske civilne in cerkvene oblasti nimajo dovolj razumevanja za manjšinsko problematiko. Madžarska manjšina ima v Sloveniji nesporno veliko več privilegijev.

Letos, 11. septembra je murskosoboški škof dr. Peter Štumpf blagoslovil bivše župnišče Janoša Kuharja v Gornjem Seniku, ki je končno postalo "kraj slovenske identitete" in slovensko cerkveno središče. Naj omenim tudi dejstvo, da je škofija v Somboteliju prav pred nedavnim premestila edinega porabskega slovenskega duhovnika Ferenca Marklija iz Gornjega Senika v Somboteliju in hkrati umestila novega župnika v Gornjem Seniku, Tiborja Totha z zelo skromnim znanjem slovenščine. Porabska skupnost ima sedaj v Monoštru Slovenski kulturni in informativni center, v katerem so prostori Zveze Slovencev, Radia Monošter, knjižnica in Hotel Lipa ter časnika Porabje. Tam je tudi nekaj primernih prostorov za

priredivte. Pri ohranjevanju slovenskega življa v Porabju vršijo veliko poslanstvo Urad ministrstva za Slovence zunaj meja Slovenije, Svetovni slovenski kongres z organizacijo mednarodnih konferenc v Monostru in pa škofija v Murski Soboti s škofom dr. Petrom Štumpfom na čelu. Omembe vredno je tudi dejstvo, da so se zaradi madžariziranja številni Porabski Slovenci izselili v Slovenijo ali pa v notranjost Madžarske in s tem osiromašili slovensko Porabje in nekdanji neposredni stik z gradiščanskimi Slovenci.

Avstrija

Nekdaj cvetoča Koroška - zibelka slovenstva, se je s priključitvijo Avstrije Nemčiji morala soočiti z usodnimi političnimi spremembami. Germanizacija je z gospodarsko, politično in kulturno prisilo v sedmih letih nacizma skušala popolnoma izbrisati Koroško z zemljevida Avstrije. Šele s ponovno vzpostavitvijo Avstrije ob koncu druge svetovne vojne maja 1945 moremo spet govoriti o slovenski Koroški, na kateri pa je ostal viden madež germanizacije, katerega še delno skuša nadaljevati tudi sedanja koroška deželna oblast.

Slovenci v glavnem živijo v južnem delu Koroške. O strnjenem slovenskem prostoru na Koroškem ne moremo govoriti. Že po prvi svetovni vojni je mirovna pogodba ob nemškem pritisku in s plebiscitom precej skrčila slovenski prostor. Slovenci strnjeno živijo v Ziljski dolini, Rožu, v Gurah, v Podjuni in ob štajerski-avstrijski meji. Okoli 1.000 Slovencev živi na Dunaju. Pomembna in najbolj delovna slovenska skupnost pa živi v Celovcu in njegovi okolici. Celovec je gibalo slovenstva. V Celovcu deluje nadvse spoštovana Mohorjeva družba. V Celovcu je tudi sedež edine slovenske gimnazije, katera je bila ustanovljena leta 1957 z mirovno pogodbo. Ljudske šole so dvojezične v zakonsko odločenih okrajih Koroške. Edina slovenska ljudska šola s pravico javnosti

je privatna Mohorjeva slovenska ljudska šola, katero ima na skrbi Mohorjeva družba. Abiturienti slovenske gimnazije se v glavnem po zrelostnem izpitu vpisujejo na univerze v Celovcu, v Gradcu in na Dunaju. Nekaj abiturientov se vpiše na univerzo v Ljubljani. Kakšne večje slovenske družbene gospodarske dejavnosti na Koroškem in Štajerskem ne obstajajo. V Celovcu deluje Zadržna banka, v Borovljah in Pliberku sta slovenski Hranilnici in posojilnici, v Celovcu tudi obstaja zelo plodna knjižna založba Drava.

Koroški Slovenci se združujejo v sledečih treh civilnih-krovnih organizacijah: v NSKS (Narodni svet koroških Slovencev), v ZSO (Zveza slovenskih organizacij) in v SKS (Svet koroških Slovencev). NSKS je najstarejša slovenska organizacija na Koroškem in nadaljuje poslanstvo svoje prednice Slovenske krščanske socialne zveze, ustanovljene 1907. Načeljuje ji izkušeni avstrijski diplomat, predan Slovenec Zdravko (Valentin) Inzko. ZSO ima svoj izvor v novejši zgodovini Koroške; izhaja iz OF in ji predseduje dr. Marjan Šturm. SKS, z Bernardom Sadovnikom na čelu, je vstopila v koroško javnost šele pred nekaj leti. Na skupnem sestanku 10. avgusta 2010 so soglasno sklenili, da bodo odpravili medsebojna nesoglasja s temeljito raziskavo zgodovinskih dogajanj med leti 1938 in 1945 in da bodo odslej skupno nastopali v korist slovenske manjšine v Avstriji. Ta način skupnega nastopanja bi moral biti vzgled in model vsemu skupnemu slovenskem prostoru. V Celovcu izhaja tednik Novice, katerega izdajata NSKS in ZSO na 25-ih straneh. Na Koroškem nastopa samo ena slovenska politična stranka: Enotna lista. Koroška deželna vlada je končno dovolila vzpostavitev dvojezičnih krajevnih oznak.

Verodostojni viri sodijo, da danes živi na Koroškem preko 50.000 Slovencev.

(Nadaljevanje v prihodnji številki)

Accompaniments for a New Life

By Anne Urbančič

How interesting that the words that describe music can become a metaphor for life, such as: rhythm, tempo, high note, low note, harmony, discord, and many, many more. Certainly for music lovers like Frances Drobnič and her family, the comparison is more than apt. Like the songs she loves to listen to, her life has had moments when all the music words above might apply.

Frances and her husband John had decided to move to Canada at the invitation of his brother Frank, a brother he did not remember because Frank had left Slovenia many years before. Older by some twenty years, Frank moved to Beamsville, Ontario and established himself there. Frances and John had no idea what to expect when they would finally meet the older brother and his wife. They knew, however, that there was no going back. In May 1952, when the ship *Vulcania*, which had departed from Trieste, glided majestically out of the Stazione Marittima in Genoa, headed for Halifax, Frances and John kept firmly focused on the adventures yet to come. As they travelled on this naval queen of the ocean, participating in the fine entertainment she offered to the passengers, they must have wondered if the happy music would continue once they reached Canada.

Frances left behind the family village of Lipsen, and her mother, father and three sisters. She left behind her school chums, and the friends and nuns she had met during the months spent hiding almost daily in the air raid shelter. The Sisters taught well but

Frances had not yet forgotten the cold, the constant hunger, the menacing rumble of warplanes flying overhead, filling her with dread. When John, who came from the nearby village of Žerovnica suggested they go to Canada, she accepted happily.

The train that the young couple boarded in Halifax deposited them in Montreal. The city immediately impressed Frances because it offered unbelievable possibilities for buying goods of all types. As she spent a few hours sightseeing in the streets around the central train station, she realized happily that she would not suffer hunger or want again. She bought a loaf of sliced, white bread and some canned meat to confirm her conclusion.

Soon, a second train brought the two to their destination: Beamsville. A delicious

Slovenian lunch waited for them, one familiar note in a confusing cacophony of newness: from her first meeting with her unknown brother-in-law and his wife, to the unfamiliar architecture of the buildings, to the flatness of the terrain (especially noticeable to someone like Frances, who loves hills and mountains); even simple things like Canadian window and door handles were untried experiences for her.

For the next few months, Frances and her husband acclimatized to their new life. Both found employment in a fruit-canning factory in Vineland, but they soon agreed that they wished for different opportunities. They moved to St. Catharines; a bigger urban area, it offered alternative prospects, including more chances for social exchange with other Slovenians living in the area. They found accommodation in a house owned by a friendly Polish family, where they rented a room and shared a kitchen. They met with disappointment when the General Motors Company would not hire them because they lacked proficiency in English. Her husband eventually found work with the other large employer in the area, TRW Automotive (Thompson Products), from which he retired in 1988. Frances worked in a dry cleaner's shop. She liked working there, but she remembers it now for the stifling heat during the summer. In 1953 their son was born, and she left the shop. She continued to work outside the home, as a housekeeper for a doctor, as a farm worker, picking or packing fruit for hourly wages. She worked during the daylight hours while John took on evening shifts so that one of

them could care for their little boy. Often her husband joined her on the farms, and there they came to know other Slovenians working in the same way. She took on any hours available to make ends meet. While Frances hoped for other opportunities, her lack of English held her back. She was embarrassed by her inability to communicate well in a new language, and felt like a foreigner. She started evening classes but, exhausted after a full day's work, she found it overwhelming to continue. By 1955, Frances and her husband had saved enough money to buy their own home, a pretty little bungalow with two bedrooms and a backyard. Frances was thrilled by the prospect of her own kitchen, where she could prepare her preferred dishes at her own pace and leisure. The delicious aromas that wafted from her kitchen

announced appetizing Slovenian favourites such as soups, *golaž*, *žganci* (corn, potato or buckwheat) and, on very special occasions, fabulous *gibanica*. Frances explains how this rich dessert requires infinite patience to make into a *tour de force* of flaky dough, with ten layers, each baked separately, each layer filled with sweet apricot jam. Every rich bite is worth the price in calories. Her husband also loves her homemade banana muffins, while her son and daughter, now grown never turn down her *potica* or golden strudels or special Easter *kolač*. Still today, the kitchen is the room where Frances goes to relax. While they take time to make, her freshly baked biscuits, and *ocvirki* are enjoyed by all, and Frances derives much personal satisfaction from her cooking and baking.

After five years in their first small bungalow, the Droblich family moved to a

larger home, one they themselves built on the same street. Their daughter was born there. While they no longer live there, Frances recalls that she loved the house, and regretted leaving it when traffic in the area became too heavy. All their residences, including their present home on a quiet circle, hold many memories of a happy life for the Droblich family, a life filled with harmony, both in the figurative and concrete sense. Because the Droblich's love music, it remains a focus for them. Frances sang alto in a trio in Slovenia as a schoolgirl. Later, in Canada, when she and John bought a television set, their preferred programs revolved around musical variety shows from Ed Sullivan to Dean Martin to Lawrence Welk, with his effervescently cheery champagne bubbles. Their son, Stan, and daughter, Marion (a former Miss Lipa Park), also share this interest; in fact, Stan has made an illustrious career with accordion music.

Since the Droblich family counts some well-known Slovenian musicians among their close friends, it comes as no surprise then that a button box accordion or *frajtonarca* is never out of reach. Frances is clearly very proud that her teenage grandchildren play and perform as well. Her iPod, a gift from her musician son, boasts over 2000 Slovenian melodies.

As the years passed, Frances became more comfortable in the English language.

She volunteered in various organizations, including Bled Insurance, where she acted in the capacity of secretary for the association for many years. She also found good friends among the Carmelite Sisters where she worked as a seamstress, often on a volunteer basis. She sews and mends the traditional brown habit the nuns wear, as well as undergarments and headpieces. She feels welcome and cherished among the Sisters, as does her family and, in turn, the Sisters treat Frances as if she were one of them. The Carmelites run the Mount Carmel Home on Yates Street in St. Catharines, a residence for seniors. During the Christmas season, the Drobnich family prepares a special variety show for the elderly folks who live at the home. Children, grandchildren and friends join Frances and her husband with their own contributions: songs, music, puppet shows, and a play. Of course, Santa always drops in as well (played realistically by her son-in-law or grandson). In almost two decades of performances, the event has had only one cancellation because of inclement weather. Applause is always loud and long.

Frances' skill as seamstress has been deftly applied to her own family as well. She has sewn several *narodne noše*, including her own, and those of her daughter and grandchildren.

While their life in Canada has not always been easy, Frances and John surround themselves with family, friends and music. Although she claims now to have lost her singing voice, Frances enjoys all the rhythms and cadences that her life continues to offer her. The melody from Disney's *Snow White*

expresses it perfectly: "Life flows along with a smile and a song."

Perhaps your family too has a similar story about arriving in Canada. The Canadian Slovenian Historical Society gives all Canadian Slovenians an opportunity to cherish their stories forever. You can help carry on the important work of the CSHS volunteers by becoming a member or by donating documents and artifacts of your own or your family's immigration history to the Archives. We are members of the Archives Association of Ontario (AAO) and of the Canadian Oral History Association (COHA) Look for us at community events. Our Kdo Smo? Program looks to identify Canadian Slovenians in numerous group pictures. Our Povejte Nam Kaj Program tapes the stories of arrival in Canada. For more information about joining our volunteers, or to donate articles/documents to the archives, contact the CSHS at:

Canadian Slovenian Historical Society
c/o Dom Lipa 52 Neilson Dr. Etobicoke ONT
M9C 1V7

or by email: cshs@look.ca

Or email the archivist/librarian, Frank Majzelj fmajzelj@cogeco.ca

The Archives are open on the first Saturday of the month.

Spored prireditev

Od 16. oktobra do 31. decembra 2010

Datum	Prireditelj	Kraj	Prireditev	Tel. številka
Oktober 16	Sava	Breslau	Oktoberfest	905-884-4736
16	St. Joseph - Sava	Breslau	Oktoberfest	905-561-5971
23	Triglav	London	Vinska trgatev	519-666-0251
23	Scholarship Fund - Lipa park	St. Catharines	SCSF banket	905-561-5971
24	Župnija Brezmadežne	Browns Line	50. obletnica KŽL	416-255-2721
30	Slovenska šola	Browns Line	Gala Banket	416-766-4848
31	Apostolski krožek	Browns Line	Misijonski zajtrk	416-255-2721
31	Obisk pokopališča	Mount Hope Cemetery ob 1. uri		
31	Obisk pokopališča	Mount Peace Cemetery ob 2. uri		
31	Obisk pokopališča	Holy Cross Cemetery ob 2:30		
31	Obisk pokopališča	Assumption Cemetery ob 3. uri		
November 6	Lipa Park	St. Catharines	Martinovanje	905-682-2922
6	Sava	Breslau	Lovski banket	905-884-4736
7	Simon Gregorčič	1600 Hwy 9	Martinovanje	416-689-9643
7	Kanadski slovenski kongres	Browns Line	Občni zbor	416-485-4023
7	SFS Nageljčki	Browns Line	Zajtrk	905-279-6702
13	Sv. Gregorij Veliki	Hamilton	Martinovanje	905-561-5971
13	Holiday Gardens	Pickering	Jesenski banket	905-683-2453
13	Zvon	Windsor	Martinovanje	905-274-6391
14	Dom Lipa	Dom Lipa	Bazar	416-621-3820
14	Slovenski park	Hwy 6	Občni zbor	519-822-2859
14	Triglav	London	Maša - balinanje	519-666-0251
20	Bled	Beamsville	Lovski banket	905-563-1500
20	Slovenian Hunters & Anglers	Browns Line	Moose banquet	905-780-8910
27	Simon Gregorčič	1600 Hwy. 9	Banket	416-689-9643
27	Slovenia Credit Union	Browns Line	Občni zbor	416-255-1742
28	Slovenian Hunters & Anglers	Alliston	Miklavževanje	905-780-8910
December 4	Slovenski Dom	Manning Ave	Banket	905-669-2365
5	Sava	Breslau	Miklavževanje	905-884-4736
5	Slovenska šola	Browns Line	Miklavževanje	416-766-4848
5	Zvon	Windsor	Miklavževanje	905-274-6391
5	Triglav	London	Miklavževanje	519-666-0251
12	Simon Gregorčič	1600 Hwy 9	Božičnica	416-689-9643
12	Plamen	Browns Line	Božični koncert	905-461-9817
12	Bled	Beamsville	Božičnica	905-563-1500
12	Holiday Gardens	Pickering	Božičnica	905-683-2453
19	Dom Lipa	Dom Lipa	Christmas Bake Sale	416-621-3820
19	VSKO	Living Arts Centre	Božični koncert	905-306-6000
31	Triglav	London	Silvestrovanje	519-666-0251
31	Bled	Beamsville	Silvestrovanje	905-563-1500
31	Sava	Breslau	Silvestrovanje	905-884-4736
31	Župnija Brezmadežne	Browns Line	Silvestrovanje	416-255-2721

Slovenia
Credit Union

www.sloveniaku.ca

HRANILNICA IN POSOJILNICA

54th Annual Meeting
Saturday November 27
at 6:00 p.m.

739 Browns Line Hall

Come join us!

Main Office

725 Brown's Line
Toronto, ON M8W 3V7
Tel: 416-255-1742

Manning

611 Manning Ave.
Toronto, ON M6G 2V9
Tel: 416-531-8475

Hamilton

23 Delawana Drive
Hamilton, ON L8E 3N6
Tel: 905-578-7511

Toll Free 1-888-SCU-1742

'SHARE' the KREK Experience

Referring new members to Krek means that they'll get to share in the Krek experience and its many rewards of membership.

**PLUS WHEN YOU REFER A NEW MEMBER
YOU'LL BE REWARDED TOO!**

CALL US TO FIND OUT HOW AT 416-252-6527

HEAD OFFICE

747 Browns Line,
Etobicoke, Ontario M8W 3V7
Tel.: (416) 252-6527
Fax: (416) 252-2092

**KREK SLOVENIAN
CREDIT UNION**
www.krek.ca

BRANCH OFFICE

611 Manning Ave., Suite 100,
Toronto, Ontario M6G 2W1
Tel.: (416) 532-4746
Fax: (416) 532-5134